

Bojovník ideálu nesmí být nikdy unaven, nikdy vyčerpán, nikdy skleslý. I kdyby padal únavou, nutno ještě sebrat zbytek sil a vléci se dále! Po úplném vyčerpání musí ještě najít sílu!

Viktor Dyk

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994

103

YEARS OF PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 28. ZÁŘÍ 1994 - ČÍSLO 12 - WEDNESDAY, SEPTEMBER 28, 1994

Dnešní cena \$1.00

Nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave

JAN KUNCÍŘ

Český národ každoročně vzpomíná významnou historickou událost. Roku 929 zemřel mučednickou smrtí český kníže a světec - Václav. Toto výročí nás vždy přivádí do počátků našeho českého státu a k prvnímu vládnoucímu rodu - Přemyslovců. Vlastní naše historie počíná knížetem Bořivojem, který kolem roku 874 přijal křesťanství a český kmen stál tehdy ještě pod ochranou Velkomoravské říše. Jeho syn Spytihněv naproti tomu přijal ochranu říše východofrancké a po jeho smrti nastoupil na český trůn druhý syn Bořivojův - Vratislav - za kterého pokračoval sjednocovací proces českých kmenů. Za jeho vlády byl v zemi poměrný klid když obě velké říše jak na Západě tak i na Východě byly v úpadku.

Po jeho smrti byl nastolen na přemyslovský trůn ještě nedospělý syn Václav. Byl vychován zbožnou babičkou Ludmilou a připravován na svůj budoucí vladařský úkol. Zatím za něho vládla jeho matka Drahomíra, která dopřávala pohanským zvykům a považovala Ludmilu za svoji konkurentku a dala jí proto v září 921 na jejím hradě Tetíně zavraždit. Václav se roku 922 ujal vlády a jeho prvním úkolem bylo obnovit přemyslovskou nadvládu nad kmeny, které využily mezivládi a oslabily svoje závazky. Václav dal také převést babičku Ludmilu do Prahy, kde byla slavnostně pochována v kostele sv. Jiří na Hradčanech.

Kníže Václav byl na svoji dobu nesmírně vzdělaným a hovořil několika jazyky a na jeho dvoře nastal velký kulturní rozmach, jehož nositelem bylo především duchovenstvo a tak zanikaly více a více pohanské zvyky. K dosavadním kostelům přibývaly další, takže je možno říci, že jeho vláda přinesla české zemi nejen potřebný klid, ale stala se základnou pro další nutný vývoj českého státu a tím českého národa.

Pochopitelně hranice české země tehdy jako dnes byly na východě otevřeny do zemí různých německých kmenů. Tehdejší pohraničí však nebylo ještě kolonizováno, ale přece jen docházelo k různým srážkám, když si císařové říše římské činili nároky na území, které jak se domnívali, bylo pod jejich ochranou (lénem). Dnes bychom mohli říci, že kníže Václav, aby měl zaručenou západní hranici svého státu se dohodl s císařem na tribut, který znamenal také pomoc pro případ ohrožení z jiné strany. Tento tribut naprosto tedy neznamenal, že se Václav císaři podřídil, jak se nesprávně vykládá, naopak tehdejší přemyslovská říše byla naprosto nezávislým státem.

Václav byl prvním skutečně křesťanským panovníkem v českých dějinách. Sám svým životem šel příkladem a zůstal jím dodnes. Jeho život a jeho dílo a jeho odkaz je věčně živým příkladem pro nás i po tisíciletích. Již za svého života dosáhl pověsti světce, který, když to bylo zapotřebí se dovedl postavit i v čelo svého vojska, aby bojoval za spravedlivou věc.

Ale nejen v politice, kterou bychom dnes nazvali zahraniční, ale i v politice sociální byl kníže Václav daleko před svou dobou, když pečoval o vdovy a sirotky a o invalidy a i válečné zajatce z bojů různých kmenů. Nelze se tudíž divit, že se Václav stal předmětem legend, které nám popsaly jeho život i dílo. Český národ takto dosáhl kulturní úrovně a jeho pokřesťanství bylo jeho záchranou.

Ale kníže Václav neměl jen přátele a stoupence, ale i nepřátele. Především to byla strana, která hledala po Drahomíře nového vůdce a našla jej ve Václavově bratru Boleslavovi. Boleslav dal svého bratra Václava dne 28. září 929 úkladně zavraždit a zmocnil se sám trůnu. Těžko říci jak by se situace české země byla vyvíjela, kdyby Václav měl možnost pokračovat ve svém díle. Ale i jeho tak krátká vláda zanechala trvalé stopy až dodnes.

Roku 1929 jsme byli svědky velkých oslav knížete a světce Václava, nyní jeho oslavy jsou daleko skromnější, ale stejně upřímné a důležité. Po celá staletí se naši předkové a po nich i naše generace utíkala ve svých úzkostech a problémech ku svatému Václavovi a svatováclavský

Pokrač. na str. 4

ZASTAVIT PODSVĚTÍ MANIPULACE

(Příspěvek Dr. Bohumila Koblihy z Londýna k Mezinárodní konferenci o zločinech komunismu ve Zvolenu - Slovensko, dne 18. září 1994).

Vážené dámy, pánové, drazí přátelé!

Jsem hrdý na to, že jsou to právě naši bratři Slováci, kteří iniciovali tuto konferenci a byl jsem potěšen pozváním, abych alespoň několika slovy přispěl k titanskému úkolu očistit jméno našich obou národů od smutného dědictví komunismu a jeho zločinů.

Byl to bohužel český prezident Václav Havel, který svojí ideou "tlusté čáry za minulostí" zcela nezodpovědně zametl všechny problémy komunismu, s komunisty a jejich zločiny pod koberec, a nyní celý ten národní koberec klouže.

Právní axiom, že "nepotrestaný zločin plodí zločin", byl vědomě zanedbán a zločiny nyní rostou pod naším kobercem jak houby a národní podlaha je velmi kluzká.

Velmi kluzká pro všechny dobré Čechy a Slováky samozřejmě také. Demagogické a manipulující nápady pana Václava Havla ho zařadily do smutné řady s dřívějšími českými prezidenty a vládami, které jednaly proti životním zájmům našich národů. Nechránili Slováky, Rusince ani Čechy proti morálním nebezpečím smrtících ideologií a jejich důsledky. A nebyly ani schopny bojovat za bezpečnost, jednotu a celistvost našeho státu.

Doslova a proti všem demokratickým principům vmanipulovaly naše národy do poraženectví a katastrof.

Zde si musíme připomenout, že to je jen skutečná a pravá demokracie mezi občany i národy, která umožňuje malým národům jako jsou Slováci a Češi vůbec přežít.

Komunistický Sovětský svaz vytvořil zdroje a materiální podporu

Pokračování na str. 4

Obyvatelé města Cap-Haitien (nahore) prohledávají hlavní haitskou vojenskou budovu v neděli po opuštění, které následovalo po sobotní přestřelce amerických námořníků. Vpravo, muž nabízí pušku námořníkům v severní části města. Lidská lebka vpředu na obrázku byla nalezena v policejní stanici.

■ CAP HAITIEN, Haiti

Rozjařené davy vyloupily policejní stanici tohoto města, a honily své trýznitele ještě hodiny po tom, co američtí námořníci zastřelili deset haitských policistů v přestřelce.

Stovky Haitřanů vpadlo do policejní budovy a objevili se s náručemi zbraní. Dali je na hromadu na ulici, aby je námořníci odvezli.

Zástup se shromáždil před policejní budovou asi v 8 hodin ráno, když se doslechl, že policie města je na útěku ze všech svých stanic města. Cap-Haitien je druhé největší město po Port-au-Prince a má asi 75,000 obyvatel.

"My všichni je (policisty) hledáme. Přivedeme je k bílým lidem, k Američanům," přísahal cyklista-Astral Julien, mladík asi dvacetiletý, zlomyslně se usmívající a gestikulující.

■ NEW YORK

Boris Jelcin přijel do New Yorku s taškou, plnou obchodních nápadů, aby přilákal americké investice. Během své čtyřdenní návštěvy Spo-

jených států bude mluvit s mnoha americkými obchodníky v New Yorku, ve Washingtonu a v Seattlu, aby je přesvědčil, že to nejhorší v jeho zemi již přešlo, a že je čas využít obrovských obchodních možností v Rusku.

Clinton a Jelcin měli odděleně mluvit na Generálním shromáždění Spojených národů v pondělí, a měli se setkat při obědě s hostitelem Boutros Boutros Ghalim, sekretářem Spojených národů. Po schůzce ve Washingtonu letěl Jelcin do Seattlu prohlédnout si továrnu na letadla Boeing, a navštívit "typickou" americkou rodinu.

■ SURAT, Indie

Výbuch epidemie zápalu plic polevila v neděli v Surat, ale vládní oficiálové mají stále obavy. Tisíce lidí, kteří odjeli z postiženého města, by mohli rozšířit nákazu v dalších částech Indie.

Obyvatelé žijící v chatrčích, které dokola sousedí s tímto městem s 2 miliony obyvatel, dávají vinu místním autoritám za to, že nejsou

schopni odstranit mrtvoly zvířat a odpadky zanechané po nedávných povodních.

"Tato část města je žijící peklo", řekl Bansi Mali, který zpovídal vlastního bratra minulý týden. "To městské zřízení, ne nákaza, zabilo mého bratra".

Zápal plic, druh dýmějového moru nebo-li "černá smrt", která zpusťovala Evropu a Asii ve 14. století, zatím zabila nejméně 51 lidí v Surat, městu na pobřeží Indijsko-arabského moře. Stovky lidí byly hospitalizovány.

Oficiálové řekli, že do Surat, oblasti pohromy, byly dopraveny miliony lahviček antibiotik. Nákazu rozšířily mouchy, které poštipaly nakažené krysy a z člověka na člověka ve vzduchu narozenými bakteriemi, může být vyléčena rychlým podáním antibiotik.

Přibližně 400 tisíc lidí opustilo Surat když autority začaly stříkat insekticidy okolo města a rozdávát antibiotika.

Nákaza se vrátila do Indie minulý měsíc, poprvé po 30 letech. Dýmějový mor se objevil nejdříve v sousedícím státě Maharashtra a rozšířen byl krysami sem přilákanými s množstvím potravinové pomoci po zemětřesení v roce 1993.

■ Turecko

Turečtí vojáci zabili 404 Kurdů. Bezpečnostní oddělení turecké armády zabilo během srpna 404 Kurdů. Kromě toho Turecko provádělo nálety proti táborům kurdských rebelů v severním Iráku, podle hlášení tureckého ministra vnitra Nahita Menteseho. Tyto nálety zřejmě odřízly zásobovací pomoc kurdským rebelům od radikální Dělnické strany Kurdistanu.

■ Severní Korea

Diplomatické styky se Severní Korejí? Spojené státy měly mluvit se Severní Korejí tento měsíc o ustanovení diplomatických vztahů. Debaty budou poprvé v severokorejském hlavním městě Pjongjangu, a jejich předmětem bude zřízení úřadů kontaktu v obou zemích. Toto je obvyklý první krok k zavedení plných diplomatických styků. Ale Spojené státy řekly, že otevření úřadů závisí na "všeobecné úmluvě" o nukleárním programu Severní Koreje. V tutéž dobu se obě země sejdou v Berlíně k diskusi o nahrazení severokorejského energetického závodu, o němž existuje podezření, že vyrábí plutonium k výrobě atomových zbraní novou technologií, takže nebude schopna vyrábět plutonium.

■ LOS ANGELES

Již několik minulých týdnů neprestal zvonit telefon u Nejvyššího soudu v Los Angeles. Na sta lidí chce udělat něco, čemu se většina lidí hledí vyhnout - porotní povinnosti. Ale toto není jen obyčejná porota, je to porota pro soudní přelíčení nazvané "soud století".

Hledání dvanácti poctivých a pravdivých mužů a žen, kteří budou soudit O. J. Simpsona začalo v pondělí, tento den je formálním začátkem soudu zbožňovaného hráče fotbalu.

Bylo svoláno tisíc osob, z nichž bude vybráno 12 porotců. Odhaduje se, že soud bude trvat šest měsíců, a po tuto dobu bude nutno platit za ubytování a stravování poroty, odloučené od publika.

Czechoslovak Dai y Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo skracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

V rámci letošního roku Desetiletí duchovní obnovy, který probíhá pod heslem "Práce a odpovědnost" a je věnován patronu sv. Václavu, začalo putování ostatků tohoto světce po Zemích koruny české. Věřící lid má možnost pozdravit svého knížete a povzbudit se jeho přítomností, tak jako kdyby on sám projížděl svou zemí.

Putování českobudějovickou diecézí začalo v Pelhřimově, pokračovalo dalšími vybranými místy a z J. Hradce byly ostatky převezeny do brněnské diecéze. O poslední sobotě v červenci byly ostatky uctěny v katedrálním chrámu sv. Mikuláše, v neděli pak nejprve v kostele sv. Václava a v odpoledních a večerních hodinách u sv. Jana Nepomuckého v Rožnově.

Po skončení pobožnosti a Křížové cestě obětoval večerní mši svatou mos. Josef Kavale, kanovník katedrální kapituly a čestný apoštolský protonotář, z jehož promluvy uvádíme základní myšlenku.

"Každý z nás si nosí v sobě nějaký pomyslný obraz sv. Václava. Většinou je zobrazován jako mladý, krásný a mocný. Mně se naše představy pohybují v oblasti mýtů a pohádek. Z jeho ostatků víme, že byl historickou osobností, učený, nadprůměrný vladař, který nechal v dějinách své stopy moudrosti a křesťanství. Usiloval především o český stát a o křesťanský život v něm. Tyto snahy ze sebe přímo vyrazilo zásadu - Žij si jak chceš... Práce a odpovědnost, to jsou atributy letošního roku duchovní obnovy a sv. Václav sám k nim ukazuje naši cestu. Základem pro veškeré dobré konání je Kristus.... Ani dnes nejsou tyto zásady populární, nastala krize autority, krize odpovědnosti. Mnohý podléhá jen autoritě vyvoleného zpěváka, sportovního klubu. Tím odmítá skutečnou autoritu a tím vzniká krize odpovědnosti... Odpovědnost je to, k čemu jsme se zavázali. Člověk se jí brání, chce být svobodný, liberální. Avšak neexistuje svoboda vůči zlu nebo dobru. Zde platí ANO nebo NE. Svoboda ve všem (a proti všemu) znamená scestí. Jedinou naší svobodou je Kristus..."

Závěrem večera zazněla píseň "Svatý Václave", modlitba před spaním a zpívaná prosba "Zdrávas Královno, matko milosrdenství..." Poté byly ostatky převezeny do Růženeckého kostela.

Cestující si přikrývají obličej, aby se vyhnuli případnému nakažení bakteriemi během průjezdu Suratem, Indie, místem vypuknutí virového onemocnění zápalu plic. Podle zpráv o nemoci, která způsobuje smrt, více než 400 tisíc lidí opustilo město, mnoho z nich odjelo do Bombaje.

PODVOD Dopis o jedné restituci v Uherském Brodě

Dne 7. ledna 1993 je v novinách zveřejněn termín dražby bývalého státního podniku Komunální služby Uherského Brodu. Podniku, který více než z jedné třetiny patřil bývalé stavební firmě Cyril Vlček. Tato část měla být podle platných zákonů vrácena jeho dětem. Termín dražby je však ohlášen až na 27. ledna 1993.

Již před rokem a půl žádala naše rodina o vrácení majetku, a to podle zákona o mimosoudních rehabilitacích s doložením všech potřebných dokladů. Jedná se o majetek v objektu Komunálních služeb města Uherského Brodu. Vzhledem k provázanosti celého podniku kotelnou, kanalizací, elektrickými rozvody a také na doporučení vedení Komunálních služeb objekt zachovat jako celek, s přihlédnutím k našemu velkému restitučnímu podílu, byl zpracován a doporučen privatizační projekt s možností restituentů dokoupit ostatní movitosti i nemovitosti. Podotýkám, že projekt i záměr byly hodnoceny velmi kladně. V lednu 1992 byl projekt předán na ministerstvo pro privatizaci do Prahy.

V červnu 1992 ministerstvo pro privatizaci sděluje jak městskému úřadu, tak restituentům, že projekt bude schválen v srpnu 1992.

Avšak hned začátkem července rada městského úřadu rozhodne o likvidaci podniku Komunální služby a nikoho z restituentů neinformuje. Dnes již víme, že záměrně. Páni radní jmenují likvidátorku a ta od této chvíle pracuje na plné obrátky. Pojmy roky, a od koupě ustoupil. Ale ani toto není pro likvidátorku překážkou, aby neoznámila rodině mého otce následující... protože jsme Vám nemovitosti dobrovolně nevydali a Vy jste v zákonné lhůtě s námi nese-psal dohodu o vydání věcí, s politováním

konstatujeme... že Vám již nic nevydáme.

Rodina mého otce v rozpětí dvou až tří měsíců intenzívně žádá, aby s ní bylo jednáno na radnici. Píše, nesouhlasí s protizákonným postupem městského úřadu i likvidátorky, odvolává se. Vše bezvýsledně. Dnes již víme, že od rozhodnutí rady městského úřadu o likvidaci komunálních služeb se před námi zprávy utajovaly, o paní likvidátorce pan místostarosta jen opakoval, že je stále a stále nemocná... že pak a zase pak... až je dražba připravena!

Trpělivost má ale své meze. Na radnici i v Komunálních službách byly zákony porušeny. Žádosti a výzvy mého otce nebyly od října brány v potaz. Mnoho lidí zneužívalo postavení i pravomocí, tak jak tomu bývalo dříve.

Aby rodina zastavila tento neuvěřitelný počin, je nucena vzít právního zástupce. Ještě 6. ledna restituent neví, že v lednu bude jeho majetek dražen, a ani páni radní na přímý dotaz restituentů

o termínu dražby neznají odpověď. Je zcela jasné, že se jedná o zcela neuvěřitelný případ v řešení restitucí - podvod!

Ptám se: když minulý, komunistický režim zbavil dědečka všeho majetku a otce možnosti podnikání v zavedené firmě, proč je dnes znemožňováno podnikání v rodinném podniku i mně - nám vnukům?

Ing. Petr Vlček
syn - vnuk restituentů
REFLEX

■ Německo

Bývalý vůdce Stasi bude znovu souzen. Erich Mielke, 86, šéf nejefektivnější tajné policie Východního Německa, bude souzen za vraždu východních Němců, kteří byli postříleni pohraniční hlídkou, když se pokoušeli přelézt přes Berlínskou zeď. Přes 300 osob bylo takto zabito, podle žalobců. Nadřízený Mielkeho, obávaný diktátor Erich Honecker uprchl do Chile, kde nedávno zemřel na rakovinu, a tak unikl podobné obžalobě. Mielke byl usvědčen před rokem ze zavraždění dvou policistů a je ve vězení Moabit.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994..... \$629.00
od 1. června 1994..... \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994..... \$659.00
od 1. června 1994..... \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994 ..... \$519.00
od 1. června 1994..... \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994 ..... \$599.00
od 1. června 1994..... \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

ZASTAVIT...

k růstu metod a technik účinného manipulování lidí. A manipulace nyní řídí svět. Neměli bychom tedy být překvapeni tím, že v naší době drtivá většina politiků se zajímá pouze o to dostat se na vrch. Zůstat tam co nejdéle a z pozice osobně profitovat.

Občané jsou používáni jen jako prostředek k tomu, aby se oni udrželi na výsluní.

Okamžitě jak noví vládcové jsou v pozici, nerespektují potřeby a přání voličů. Státy a morálka se rozkládají a tvrdí zločinci profitují ze situace. V samotném Rusku operuje nyní 180,000(!!!) zločineckých gangů a dvě třetiny nově založených bank jsou v rukou zločineckých mafií. Od roku 1992 kdy v Praze bylo první mezinárodní dostaveníčko náčelníků ruské, italské a americké zločinecké mafie, začala zdá se mezi nimi velmi úzká spolupráce. Hrabivost západních bankéřů otevřela bankovní systém Východu a výsledkem bylo, že proud "špinavých peněz" z Východu na Západ se stal naprosto nekontrolovatelným. Dříve nebo později toto nutně musí vést k peněžní krizi, kterou nebude možno vyléčit v bílých rukavičkách.

Toto bylo nutno říci abychom jen zhruba naznačili velikost problému. Jako důsledek politiky "tlusté čáry za minulostí" a proto, že činy komunistů nebyly vůbec potrestány, v českých zemích vyrostla pod kobercem tlustá vrstva houby neo-komunismu.

Toto samo o sobě ukazuje, že Miroslav Dolejší v jeho "Analýze 17. listopadu 1989" a podobní autoři, měli pravdu když naznačili, že "sametová revoluce" byla uvažena StB a KGB.

Hrabivost, sobectví a příležitost podpořila vzrůst kapitalismu jaký v českých zemích nikdy nebyl, ale který zažil Karel Marx začátkem 19. století v Anglii.

Ejhle máme zde tedy uměle navažené podmínky pro novou marxistickou socialistickou revoluci (se všemi jejími chybnými ideami), která může nastartovávat znovu a znovu a znovu!

Dostali jsme se do tragického bludného kruhu a to z důvodu, že jsme neustále následovali a následujeme kompletně špatné filozofie od samého začátku.

Nedokážeme-li rektifikovat všechny shora jmenované chyby, jsme naprosto zřetelně ve velkých potížích.

A ovšem vedle všeho toho zhora jmenovaného zde máme zločiny jednotlivých komunistů, členů státní policie a jejich odnoží proti obyčejným občanům. Zde máme na hřbetě nekonečnou práci se shromažďováním důkazů a předkládání jich k soudním obžalobám. Zároveň musíme ale všechny tyto doklady chránit před zničením a zneužitím.

Závěrem bych chtěl říci, že by nebylo ode mne správné předkládat příliš mnoho námětů bez toho abych mohl zodpovědět všechny případné otázky nebo předkládat návrhy na řešení.

Proto Vám chci popřát mnoho úspěchů a inspirací pro Vaši důležitou diskusi.

Londýn, 19.9.94

Autorův dovětek

pro publikování v Nedělním Hlasatel, USA

Čtenář tohoto listu, který zná můj otevřený styl psaní, je pravděpodobně překvapen "diplomaticností" s jakou myšlenky prezentuji. To není pokrytectví. Je to proto, že na konferenci měla být celá řada slovenských vládních představitelů. O těchto lidech nevím do které kategorie spadají. Nechtěl jsem vedle toho urazit lidi poctivé, ani bagatelizovat jistě upřímné snahy pořadatelů.

Je naprosto logické, že ve stavbě KGB/StB Potěmkinových vesnic, kterými všechny "sametové revoluce" v Evropě jsou, nemůže dnes dojít vůbec k žádné nápravě. StB a KGB neo-komunisté přece nemohou svolit k vlastnímu potrestání či k potrestání soudruhů ani když to bude tisíckrát uzákoněno. Nebo se snad jedinký k vlastnímu potrestání přihlásil???

Právě jsme viděli, že v Praze Nejvyšší soud osvobodil agenta StB Minaříka smutně proslulého pokusem vpašovat jed do solniček v kantýně rozhlasové stanice Svobodná Evropa a pokusem vyhodit samu budovu do povětří. (Zítra tentýž člověk možná bude předsedou Konfederace politických vězňů.)

Podobně nemůžeme očekávat, že za dnešního režimu bude někdo, kdo starému komunismu věrně sloužil, souzen a vážně odsouzen. Třeba panem Janem Kavanem počínaje a ministrem Dlouhým a ministerským předsedou Klausem konče. Dnes už posluhují neo-komunismu, a zítra budou stavět skvělé zítřky v tom pravém (a třeba trockistickém) komunismu.

Obecně hrají na promlčení trestů, a zde dobu k tomu nutnou, dnešní aparátčící mohou libovolně manipulovat a snížit třeba na pět let, a zítra už budou všichni a i bachaři-vrahové právně zcela nevinní, a když proti nim něco ceknete, půjdete do vězení vy pro utržení na cti.

Je tedy nasnadě, že řešení leží někde jinde. V taktické rovině všedního života a denních snah nemáme vůbec šanci?

Dnes není téměř nic to za co se vydává!

Nepřítel lidstva a lidí, každého z nás, musí být poražen ve strategické rovině.

Londýn, 20. září 1994

P.S./WASHINGTON

a column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Looking At The Health Debate Through The Lens of History

There is a curious similarity between the United States of today and Great Britain of 1835.

After defeating Napoleon at Waterloo, Great Britain, was the only superpower in the world and the stability that the major nations knew became known as the *Pax Britannia*, the peace imposed by Great Britain.

Today, after the disintegration of the former Soviet empire, there is only one superpower in the world and to the extent there is stability in the world, it is because the United States is willing - through the United Nations - to lead the community of nations. And sometimes to lead almost alone.

Listen to Joseph Wall's description in his excellent biography of Andrew Carnegie: "*Britain, in this year of 1835, presented itself as a curious paradox of power and impotency ... of the greatest accumulated wealth in history and the*

worst slums in Christendom. Nowhere else was agriculture so heavily subsidized, yet one would have to search out the meanest hovels in Galicia or Sicily to find such rural poverty as existed in the Highland bothies [rural wooden shacks] of Scotland."

Reread the previous paragraph and substitute the words United States for Great Britain and the Mississippi Delta region shacks for the Highland bothies of Scotland and you will find an amazing parallel.

The author also notes that in 1835 many people were "*shutting their eyes to the realities of economics.*" Sound familiar?

In the midst of our discouraging debates on health care, I reread these lines and I could not help but think how curious our inconsistencies are.

The United States is the world's wealthiest nation and yet

we tolerate a higher percentage of poverty among our children than any industrialized nation in Europe or Asia, while those of us in politics make more speeches about family values than leaders in any of these other nations. In the midst of our wealth we are the only one among these nations that does not protect all of our people with health care.

In Illinois, for example, out of a population of almost 12 million, 1,536,000 people are unprotected, 331,000 of them children. More than 80 percent of these people are in families in which one or more adults work, but have no health protection.

Ironically, among the organizations that oppose seeing that all Americans have health insurance

is an organization that carries the self-declared title "Christian."

And far too many in the political arena duck the economic realities,

of this and other problems. It's easier to borrow from future generations than to face reality.

Yes, I am for universal health care. Yes, I favor all employers sharing some of the burden on it. Yes, I also believe that no one knows with certainty what the costs may be and I am willing to vote a one percent payroll tax or one percent income tax increase to help pay for it. Americans want and deserve straight talk, honest answers and action - not just talk - to solve problems like the health care quagmire.

We look back at Great Britain of 1835 and ask: How could a nation of such power and wealth be so insensitive to the most desperate in their midst?

My guess is that historians will look back upon us and ask the same question.

Nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave...

chorál přežil a přežije staletí. Zpíváme jej dnes stejně vroucně jako před námi jej zpívali naši otcové a před nimi jejich otcové.

A věříme, že náš svatý Václav nedá zahynouti českému národu, ale že je stále s námi jako tomu bylo i v roce 1989, kdy se jeho pomník na Václavském náměstí v Praze stal hlavním stanem mladých Božích bojovníků. Postava knížete a světce Václava je pro každého z nás nejen příkladem, ale i povinností žít v jeho šlepečích křesťanským životem ve prospěch a ku cti českého národa. A víme, že v naší vlasti je katolická církev nejpevnější hrází proti komunistickému zvrstvení. Velehrad a Levoča nám dávají za pravdu a arcibiskup pražský, František kardinál Tomášek řekl: "Nebojte se: Neboť království Kristovo zvítězí nad všemi ideologiemi tohoto světa: "Se svatým Václavem zvítězíme!"

**"Ty jsi dědic české země,
rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti
nám ni budoucím,
svatý Václave: "Kriste eleison".**

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Existují u nás skutečně strany vytvořené občany z jejich vůle? Strany sdružující občany stejného politického názoru? Zdánlivě ano. Ale skutečně jen zdánlivě. Alespoň pokud jde o strany, které mají možnost zasahovat do politického dění v zemi a rozhodovacího procesu! Strany, které tuto možnost mají jsou jen uměle vytvořenými mocenskými subjekty o jejichž vznik se plánovitě postarali komunisté minulosti, kteří dobře viděli neschopnost nomenklaturního systému udržet se u moci stávajícími metodami! Tyto strany vznikly, nebo přesněji řečeno byly vytvořeny, jako odrazové můstky pro skok vybraných a především komunistickým kádřím nakloněných prominentů k moci. K moci, která by zabezpečila nedotknutelnost těch, kteří po desetiletí deptali a vyssávali naši zemi ve jménu komunistických ideí! Která by zajistila pokračování jejich moci pomocí ekonomických struktur, jejichž získání do soukromého vlastnictví jim umožní! Výběr vhodných prominentů byl proveden velmi pečlivě a byl komunistickým ústředím dlouho připravován. Spolu s tak zvanými špičkovými disidenty, jejichž údajný odpor proti komunistickému režimu byl jen absurdní hrou ke zmatení občanů i světa!

Komunisté ze sebe jednoduše setřásali ideologii, která jim již nic nepřinášela a zprivatizovali se! Strany, které vznikaly po listopadu 1989 byly pak dvojího ražení. Především tu byly strany z dob komunistické totality a strany vznikající v souladu se zpracovanými plány (jejichž představitelem bylo Občanské fórum) a na druhé straně politické strany, které vznikaly skutečně z vůle občanů určitého ražení. Ty první byly samozřejmě již od počátku velkoryse zabezpečeny finančními prostředky, ať již těmi, které si přinášely z dob totality (strany bývalé Národní fronty, které byly v minulosti jen poslušnými služebníky vládnoucí KSČ), nebo financemi z doposud nerozkrytých zdrojů (Občanské fórum a později také SPR-RSČ!). Ty druhé byly a jsou chudé, jako kostelní myš. Proto také ty druhé nemohly příliš vejít do podvědomí občanů. Zabránil jim v tom nejenom nedostatek finančních prostředků, ale také informační blokáda ve sdělovacích prostředcích.

Polistopadové Občanské fórum bylo jen polotovarem, který měl, s využitím momentální euforie davů, dočasně zakrýt pravě aktéry té nešťastné "sametové revoluce" - komunisty, nastupující s novou taktikou! V té euforii si skutečně jen málokdo povšiml, že slavné občanské fórum je až přespříliš nacpáno bývalými komunisty, vlastními soudruhy po roce 1968 zavrženými vyznavači "socialismu s lidskou tváří" a agenty StB. Než si přemýšliví lidé stačili ve vlastní hlavě odpovědět na onu ošidnou otázku, kde sametové Občanské fórum a jemu podobné strany berou finance na tak bombastické a nákladné kampaně, bylo pozdě. Moc již byla plně v rukách těch, kteří k tomu byli předem vybráni! Pro to měli komunisté připraven dostatečný počet "kádrových šašků", ochotných za vlastní povýšení nad ostatní k čemukoliv! Poznali jsme je hned po listopadu 1989 při jejich vystoupeních, která byla jen realizací dobře promyšlené davové sugesce. Vystupovali v rolích zachránců národa před komunistickou totalitou a v ústraní potajmu zajišťovali její poklidný převod do nových podmínek. Bez ohledu na zájmy země a jejich občanů!

Jakmile pak Občanské fórum splnilo stanovený úkol, zákonitě se rozpadlo. V souladu s plány! Samozřejmě moc, kterou do té doby získalo, byla automaticky převedena na strany, které vznikly z jeho odštěpků. Včetně vysokých finančních kont. A proces pokračoval. Pokud se dnes někomu zdá, že mezi současnými stranami koaliční vlády vzájemně a mezi koalicí a údajnou opozicí existují rozbroje, je to mylný dojem. Nanejvýše jde o osobní rozpory mezi jednotlivými prominenty koaličních stran vlády a stran opozičních. Lidově se tomu říká boj o koryta, ve kterém jeden závidí druhému o trochu víc naplněné koryto! Skrytě však panuje mezi nimi naprostý soulad!

Ty strany, které po listopadu 1989 vznikly ze skutečné vůle občanů (je zajímavé, že prakticky všechny měly jeden společný bod programu - ukončení komunistické nadvlády, vyšetření a potrestání všech komunistických zločinů a nápravu spáchaných křivd v plném rozsahu), zůstaly zcela mimo dění, především pro naprostý nedostatek finančních prostředků. Žily, nebo lépe řečeno živořily, jen z příspěvků těch, kteří se k nim přihlásili. A protože jejich členskou základnu tvořili především občané protikomunistického ražení, tedy ti, kteří za dob totality byli kvůli moci nejchudší vrstvou, jejich možnosti byly velmi omezené. V žádném případě se nemohly vyrovnat bohatě dotovaným "vybraným stranám". Tyto strany také záhy daly najevo, že jsou si vědomy podvodnosti "sametové revoluce" a zrádnosti i falešnosti jejich "proroků" a hned se staly terčem, zprava i zleva! Z těchto stran se nyní ještě z posledních sil drží pouze KAN a SRNDJ! Dál pokračuje informační blokáda, která jim znemožňuje kontakt ve směru k občanům. Naopak se je snaží většina veřejných sdělovacích prostředků, servilně se klanících vládnoucí moci, nebo ovládaných "oficiálními komunisty", co nejvíce před občany znemožnit (viz

poslední snahy nově vzniklé Demokratické unie vydavatele Českého deníku pana Kudláčka po diskreditaci KAN)!

Nynější oficiálně propagované politické strany, ať je to již nástupkyně bývalé KSČ - Klausova ODS, či ODA, KDU-ČSL, KSČM, LB, LSU, HZDČM, SPR-RSČ, nebo nyní uměle vytváření DEU pana Kudláčka, jsou jen stranami vytvářenými na základě dlouhodobého plánu bývalého komunistického aparátu a jejich řadová členská základna je minimální. Tyto strany vytváří jen stranický aparát! A mají v moci veškeré prostředky na to, aby mohly systematicky zpracovávat vědomí občanů podle svých potřeb. K tomu, aby jim v tom nikdo nemohl zabránit, aby se jim ve volbách nikdo nemohl stavět do cesty, si vytvářejí i potřebné zákony. Příkladem může být nový volební zákon, jehož znění připravilo Ministerstvo vnitra ČR (v praxi Klausova ODS), která znemožní v praxi vstup do voleb jakýmkoliv nežádoucím stranám! Aby ti, kteří byli "vyvoleni" neměli žádné potíže. Lze v takovém případě mluvit o demokracii? Lze pokládat již provedené volby za demokratické? Lze věřit, že budou demokratické ty příští? Něčemu takovému nemůže uvěřit ani polodementní chovanec ústavu choromyslných! Ale náš milovaný smysluplný prezident i pragmatický premiér to rozlašují do všech koutů světa!

Veškeré strany, kterým bude milostivě umožněno vstoupit do voleb a působit na veřejnosti, jsou jen stranami vykonávajícími vůli komunistických plánovačů a se skutečnou demokracií nemají zhola nic společného! Jsou jen kamufláží zakrývající neokomunistickou invazi! Konají tak, jak jim bylo nakázáno. V čele s ODS pana Klause, která oficiálně a v plném rozsahu převzala prapory bývalé KSČ!!!

Pod heslem vytváření demokratického systému zorganizovali komunisté a s nimi spolčené prokomunistické živly záměrně po listopadu 1989 legislativní zmatek, který samozřejmě využili především sami pro sebe, aniž by v nejmenším hleděli na zájmy země a jejich občanů. Vínou za nedostatky, které většinou sami zapříčinili, alibisticky svádějí (a svádějí) na předcházející nomenklaturní režim (aniž by se v nejmenším snažili o nápravu nedostatků, které tento režim skutečně měl na svědomí) a ze sebe dělali (a dělají) nevinné oběti okolností. Ovšem veškeré ony negativní dopady pocítují jen řadoví občané (především mladá manželství a věkově starší část populace - pokud ovšem v minulosti nepatřili ke komunistické elitě!). Nově vytvořená elita - sametová - však pokles životní úrovně a nárůst životních nákladů nepocítuje. Té se dostává jen výhod a osobního prospěchu. To vše je celý výsledek oné slavné "sametové revoluce"! Po listopadu 1989 byl jejím idolem Václav Havel. Dnes je možno říci, že naše země teď žije v nové totalitě - sametově-neokomunistické - a pod vládou zlatého telete!

Oznámení úmrtí

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým
přátelům a známým smutnou zprávu,
že zemřel můj drahý manžel, otec, tchán a dědeček, pan

JOSEF SMOLÍK

obydlí Berwyn, Illinois.

Zemřel 22. září 1994 ve svém domově v Berwyn, IL.
Narozen byl 10. června 1906 v Providence, RI.

Rozloučení s drahým zesnulým bylo v pondělí 26. září
1994 a pohřeb se konal v úterý 27. září 1994
v 10 hod. dopoledne z pohřebního
ústavu Joseph Nosek & Synové, 6716 W.
Cermak Rd., Berwyn. Pohřben byl
na hřbitově Woodlawn.

V zármutku zde zůstává:

Jana Smolková, manželka;
Joseph Smolík, syn s manželkou Maryan;
Elizabeth a Adam, vnoučata.

Bližší informace: Joseph Nosck & Sons, tel. (708) 484-7415

RUDOLF VLASÁK

HYENY BOJIŠTĚ

A JINÉ OBRÁZKY Z VÁLKY.

JUNÁK

Pokračování z min. čísla

A nyní jeho jedinému synu hrozilo nebezpečí, že celkem pro maličkost, pro výstřelek bujnosti, třeba nemístný, nebude povýšen, naopak, že bude preterován!

Proto Kaiser nedbal bouře a spěchal ven, za město, aby zvěděl od hlídek, četníků, od kohokoliv, jak skončila výprava.

Gruziče znal osobně a proto se odvážil jej zastavit. Věděl také, že Volf ujistil Münzera, že Gruzič půjde s ním.

Pozdravil dnes nápadně zdvořile, ačkoliv právě odpověď na pozdravy byla jeho nejslabší stránkou. Kaiser totiž nejen nerad zdravil, a když, tak velmi nedbale, ale ještě hůře na pozdravy odpovídal. Málo komu z civilistů dostalo se ctí, aby jej nadporučík Kaiser slušně pozdravil. Kaiser prostě každého, kdo pocházel z Bosny a Hercegoviny, nenáviděl.

U Gruziče učinil toho dne výjimku. Odložil zášť a nemrav a pozdravil ho sám — slušně.

„Kde jest nadporučík Volf?“ tázal se, když Gruzič odpověděl na pozdrav a zůstal státi.

„Nevím!“ klidně odpověděl Gruzič.

Kaiser zbledl.

„Přece šel s vámi!“ pravil, když se vzpamatoval z prvního leknutí.

Gruzič ho opravil:

„Ano, měli jsme ujednáno, že půjdeme spolu až ke Drině. Ale pan nadporučík na ujednané místo schůzky nepřišel!“

„A kde zůstal?“ divil se Kaiser.

„Nevím, pane! Snad se lekl bouře a zůstal doma!“

„Volf jest toho schopen!“ napadlo Kaisera, jenž se rychle poroučel a ještě rychleji spěchal do bytu Volfova.

Dorazil tam dříve než sám majitel domu Gruzič.

Probudil služebníky a polekal se nesmírně, když slyšel, že Volf zanechal doma stejnokroj, oblékl selský kroj a odešel, když se setmělo.

Ještě jednou oslovil Gruziče:

„Neminuli jste se, pane?“

Gruzič jen zavrtěl hlavou:

„Ani jsem ho nespátřil!“

Kaiser se zachvěl. V hlavě rychle rodily se myšlenky a jedna horší druhá.

Nejdříve ho napadlo, že Volf si spletl cestu, že se snadno ocitne v nebezpečném kraji a zahyne buď rukou zločinnou, nebo jako oběť dravé zvěře.

„Zbloudí a zahyne hladem! Blesk ho zasáhne! Dostihne Kostiče a podlehne v zápase s ním!“

Ještě jedna slabá naděje tu byla:

Jestli se, konec konců, Volf neocitl v bytě madame Gutvirtové, u níž bylo možno koupiti nejen vína, pivo a lahůdky, nýbrž i »hříšnou lásku«, úsměvy, vše, po čem muž, lačný rozkoše, zatouží...

Sem také Kaiser spěchal.

Byl přivítán velmi zdvořile a láskyplně, neboť toho dne byl prvním a jediným hostem tří slečen a madame, tvářící se dosud nevrle.

Kaiserovi stačilo, když slyšel, že mimo něho nebylo tu toho dne nikoho, ani živé duše a současně nárek na šikanování se strany policie a úřadů, vysoké daně a dávky a mizerné obchody.

To všechno pana nadporučíka nezajímalo. Na něho nepůsobily ani úsměvy mladičké a krásné Vídeňanky Mitzi, ani smyslná hudba z nových desek starého gramofonu, ani šumivé víno, kterého si objednal láhev.

Kaisera zajímal hlavně a jedině osud Volfův.

Od toho čekal spásu, od Volfa chtěl slyšet, že se mu podařilo dopadnouti Kostiče a napraviti tak nejen svou, ale i jeho, Kaiserovu pověst a zachrániti jeho povýšení.

Volfovi však se vedlo velmi bídne.

Vypravil se sice na lov tak, jak poradil cnytrý Mehmed Gruzič. Šel s nadšením, s vírou v úspěch v srdci, pevně odhodlán vytrvati až do konce, do konečného úspěchu. Jeho srdce bylo naplněno záští, která teď, když už se vypravil, byla jediným rádcem.

A poněvadž zášť ještě nikdy nikomu dobře neporadila, nebyla ani Volfovi dobrým rádcem. Naopak, poradila mu velmi špatně, když oslepen a ohlušen jí, zapomněl, na kterém místě se má sejít s Gruzičem.

Původně, při rozhovoru, mluvili o třech mi-

stech, která Gruzič uznal za nejvhodnější. Ale nyní, když už se ocitl na silnici za městem, daleko za stanovištěm četníků, nemohl si nijak vzpomenouti, pro které ze tří míst se rozhodl.

Zášť, rozbouřivší i jeho mysl, poradila, a Volf poslechl.

Za nejprudšího deště ležel na zmíněném místě a marně čekal na Gruziče, jenž naopak čekal jinde, na místě určeném a od místa, kde ležel Gruzič, nejméně tři kilometry vzdáleném.

Volf se pokoušel dávatí různá znamení. Několikrát se zvedl a obíhal okolo místa, hledaje stopu. Nohy už jej bolely, promočený šat studil, oči páliły jako oheň, hlava se točila.

Nakonec se rozhodl, že se podívá na jiné z oněch třech míst.

Šlo to jen zvolna, neboť cesta byla kluzká. Volf velmi často upadl do bláta a trvalo to vždy několik minut, než se zvedl a než mohl pokračovati.

Gruzič se právě rozhodl stejně. Nemoha se Volfa dočkat, začal ho podezřívati nejdříve ze zrahy. Domníval se, že se mu nejednalo o více, než aby zvěděl, která místa jsou nejhůře přístupna a proto špatně střežena, a protože teď všechno ví, vypravil se na lov sám.

Takový úsudek uzmál v hlavě Gruzičově nejdříve. On, Gruzič, se také rozhodl, jak na takový úskok odpoví. Rozhodl, že se vypraví až k břehům Driny sám, ale nakonec, takřka na pokraji cesty, svůj úmysl změnil a vrátil se, jak už vylíčeno.

Volf vytrval.

Rozhodl se pro jeden směr a tím, nedbaje překážek, postupoval dopředu, na druhé místo.

Právě když upadl a zaklel, zahlédl jej Kostič, prchající rovněž tímto směrem.

Považoval však Volfa za pocestného, nebo zbloudivšího za bouře pastuchu a rozhodl se pomoci.

Shrben a kryt tmou připlazil se Kostič tak blízko k Volfovi, že docela zřetelně slyšel jeho lání a poznal jeho hlas.

Kostič zaklel zlostně.

Člověka, jenž zavínil jeho útrapy, měl tak blízko. Jediný skok a byl by u něho, jediná rána pěstí by ho omráčila a potom — děj se vůle Boží, pomsta by byla dokonána, pohana jeho cti a národa smyta krví...

Kostič nechtěl zabít.

Nikoli proto, že by se v něm ozval cit, že by chtěl odpustit. Kostič pochopil, proč jest Volf více v blátě než na nohou, že ho opustily síly.

„A nemá-li sil ani k udržení na nohou, nemůže jich míti k boji, třeba pěstí!“

Kostič, pravda, měl u sebe revolver od Jovanoviče. Ale nemohl vystřelit.

Nočním tichem by se výstřel rozlehl a on sám by se vydal v nebezpečí. A Volfa samotného nepovažoval za hodného kule ze své zbraně.

A přece tu byl dluh, který bylo nutno splatit, třeba jen zčásti, jen mírnou splátkou na úrok.

Kostič chtěl také dokázat, že není »nemožnou figurou«, za jakého jej považovali u setniny.

Volf, netuše nebezpečí, vlekl se dopředu, jak právě bylo možno. Jednou se plazil po čtyřech, aby, ucitív pevnější půdu pod nohama, opět vstal a šel, třeba potácivým krokem.

Kostič jej pozoroval bedlivě. Byl rozhodnut, že ho nechá dojít až k sobě, potom že se vymrští jako tygr a seve Volfa tak, aby se bez hlesu ocitl v jeho rukou.

„Cert aby ho vzal!“ láteřil Volf, upadnuvší opět do louže. V tom okamžiku se Kostič vymrští, jedním skokem ocitl se u něho a než se Volf vzpamatoval, sevřel pevně jeho hrdlo.

Jednou rukou přidržoval jej u země, a ve druhé sevřel ostrý a špičatý nůž, velmi podobný dýce.

„Hlesneš, jen jediné slovo a jseš synem smrti!“ hrozil zsinálému Volfovi.

Teprve, když Volf dal očima najevo, že souhlasí, uvolnil Kostič jeho hrdlo.

Nůž však měl stále připravený k ráně.

Daleko lidštěji než Volf v kasárnech s ním, nakládal Kostič s Volfem, jenž se ocitl v jeho rukou, vydán na milost a nemilost.

„Posaďte se, nadporučíku. Země jest sice mokrá, bude vás to studit, ale daleko ne tak, jako nás, vojáky, studily žaludky, když jste nás položil do louže a smál jste se našemu zotročení, naší slabosti!“

Volf poslechl.

Neodvázil se odporovat. Jest dostatečně známo, že největší skety bývají obyčejně největšími slabochy, ocitnou-li se v nebezpečí.

„Co hledáte teď, v noci, v těchto místech? Proč jste oblékl srbský šat?“ vyptával se Kostič.

Volf neodpovídal.

Kostič se mu snažil pomoci a vyptával se:

„Vypravil jste se snad na zvědy? Máte v úmyslu překročiti hranice a jít do Srbska jako špión?“

Volf opět neodpovídal.

Kostič pokračoval:

„Nebo snad jste se šel přesvědčiti, že hlídky, jež váš velitel vyslal za mnou několik, konají správně službu? Oblékl jste tento šat, jenž vám ostatně sluší lépe než uniforma, abyste byl méně nápadným, abyste snáze našel oběti podlého nápadu?“

„Ne!“ odpověděl Volf.

„Proč jste se tedy vypravil sem, do těchto právě teď nebezpečných míst a za deště a bouře? Proč riskujete život, zdraví, vše? Koho hledáte?“

Volf upřel na Kostiče oči.

Jeho rty se chvěly jako celé tělo.

Kostič mu nabídl rakiji. Vytáhl ji jednou rukou z kapsy, ale dýku z druhé ruky nepustil. Nevěřil Volfovi ani teď, když seděl proti němu v tak zuboženém stavu. Nevěřil mu, přes to, že měl u sebe i revolver. Kostič ze zkušenosti věděl, že dýkou se rychleji zabije než revolverem, neboť ruka zřídka kdy selže, ale na revolver nelze se vždy bezpečně spolehnouti. Ostatně i rána pěstí od člověka, ocitnuvšího se v takové situaci, byla by schopna omráčit. Kostič počítal s každou možností a byl připraven na všechno.

Volf vypil dva doušky rakije a rázem působil dojmem zotaveného člověka.

Byl nyní schopen slova a i činu. Mrzel se v duchu sám na sebe, že místo mapy, která nyní, když si nemohl posvítiti a orientovati se, neměla cenu, nevzal raději s sebou polní láhev rakije nebo koňaku.

„Všechno by se rázem změnilo!“ myslil si Volf. „A kdož ví, ocitl-li bych se v této překérní situaci, nebýti únavy! Oči by lépe viděly a taková postava, ani skrytá, neušla by jejich pozornosti. Jediné opominutí, docela malé, na pohled bezvýznamné a mohu považovati za štěstí, neskončí-li pro mne osudně, nebude-li mne státí i život!“

Kostič se napil rovněž a pokračoval v rozpravě: „Povězte, za jakým účelem jste se vypravil sem, na toto místo a za těchto okolností! Mne to úžasně zajímá. Rád bych věděl, zrodili se tento nápad ve vaší, či v Münzerově hlavě!“

Volf snažil se využití všeobecné nenávisti vojáků proti Münzerovi a proto lhal:

„Münzer to nařídil! Nejen mně, ale i dvěma jiným důstojníkům. Mně proto, že jsem srážkou s vámi byl přímo tangován, jim proto, aby jim poskytl možnost jakkoli se vyznamenati! Nesloužil jste sice dlouho, ale jistě jste o všem slyšel a konečně i sám jste ho poznal!“

Kostič uvěřil.

Vždyť Münzer byl člověk všeho schopný, jenž se ničeho nezalekl, kterého nic nepřesvědčilo a neobměkčilo. Jeho svědomí bylo obtěžkáno mnoha zločiny, Münzera proklínalo příliš mnoho lidí nejen v Bosně a Hercegovině, nýbrž i v Rakousku, v Čechách, všude, kam osud zavál muže, kteří pod jeho velením sloužili.

Nejméně deset ran vypálili na něj vojáci při manévrech a cvičeních. Na neštěstí ho žádá z nich nezasáhla a na štěstí nebyl nikdo nikdy dopaden.

Proto Münzer řádil dále, proto Kostič věřil, že nápad, aby ho pronásledovali jako vraha jen proto, že nechtěl ocitnouti se v kriminále za to, že hájil čest národa i svoji.

„Dobrá! Münzer vás poslal, vy jste musel poslechnouti, chápu. Nyní jste se přesvědčil, že příroda i Bůh jsou proti vám, že mně pomáhají. Chcete snad i s nimi podstoupit boj?“

Volf váhal s odpovědí.

Kostič se ho tázal ještě jednou.

Volf odpověděl zoufale:

„Co mám dělat, když moje existence jest v sázce?“

Kostič se mu vysmál:

„Nevidíte v životě jiné možnosti existence mimo službu v císařově arinádě? Myslíte, či věříte, že byste se prací vlastních rukou a mozku ve světě neobživil?“

„Snad ano! Mně však nikdo neučil pracovat! Poslouchat a poroučeti ano, ale pracovatí nikoli! Snad jste slyšel, co všechno jest důstojníku zakázáno, co všechno jest považováno za újmu stavovské cti, za stavu nepřiměřené! Uznejte, že za těchto okolností nemohu jinak, než voliti mezi dvěma zly to menší!“

„Chápu! Ale žádám a chci, abyste totéž právo přiznal i mně! Vy jste dal podnět ke všemu. Zaponněl jste, že i já mám čest, i když jsem jen vojákem a k tomu Srbem! Urazil jste, napadl, já jsem se bránil. Podlehli jsem dočasně přesile, podařilo se vám posadit mne do vězení, z něhož jsem utekl!“

„Nyní mne pronásledujete! Proč? Abyste se mohli pomstít, abyste mohli dokázat svou moc, sílu, pěst! Podařilo se mně utéci a ujišťuji vás, že dosáhnu cíle, že živ a zdrav stanu na půdě Srbska. Tam vyčkám do dne odplaty, dne spasení, jenž přijde. Neboť Bůh nedopustí, aby Srbsko zmizelo s mapy světa, aby srbský národ

vyhynul! Naopak! On ho povede, on ho bude silít, Bůh nám bude jednou pomáhat porazit upíry! Nikdy se nesnížím k vraždě! Mohl bych vás zabít, nadporučíku. Jediná rána nožem, jímž dovedu znamenitě vládnouti a nikdo by se nedozvěděl, kde shnijí vaše kosti. Neublížím vám, chci dokázat, že jsem člověk. Lepší než ten, jenž vás donutil, abyste mne šel pronásledovat, jenž vám a vašim vojákům snad slíbil odměnu za mou hlavu.

„Propustím vás! Živého, zdravého, nezlomí-li vaše zdraví dnešní chlad! Vráte se ke svému. Avšak hned nyní. A slíbíte mně zde, pod širým nebem, v lese, jenž jest chrámem přírody, na svou čest, při pokoji vašich drahých mrtvých, na své svědomí, že po tři dny od této chvíle nepodniknete nic, že se nikomu nezmíníte, že jste se mnou mluvil.“

„Radím vám toto ve vlastním zájmu. Nezapomínejte, že jako důstojník nemáte práva vypraviti se na takový podnik beze zbraně. Přiznáte-li, že jste se mnou mluvil, že jsme si stáli tváří v tvář, ale vy jste mne, nemaje zbraně, nemohl ublížiti, vysmějí se vám — při nejmenším. Ale pravděpodobněji jest, že vás budou podezřívati, slíhat, že vám otrávil život třeba jen na čas, když ne úplně.“

„Nejen to! Je zde ještě jiné, horší nebezpečí. A sice ze msty. Mám řadu přátel, ti všichni vědí, co se stalo a co se děje nyní. Sledují bedlivě život garnisony, pátrají po horlivcích, pracujících proti mně. Dopustíte-li se zrady, či nedodržíte dané slovo, budete pokládán za lotra beze cti a jednoho krásného dne by vás mohli najít s dýkou v srdci, pane nadporučíku. Povinnost k lidství velí, abychom se cti i umírali. Přiznejte, že smrt dýkou za zradu není smrtí hrdinnou, nýbrž smrtí skety, zemřevší stejně bídne, jak žil!“

Volfa slova Kostičova nesmírně vzrušila. Kostič snad prvý mu promluvil k srdci, on mu ukázal, jak ohromným pokladem člověka jest čest.

„Souhlasíte, nadporučíku?“ tážal se Kostič, když domluvil.

„Volf váhal.“

Tušil nyní, že všichni u praporu čekají na něho, že budou chtít slyšet podrobnosti.

Münzer, Kaiser, Celner, všichni.

Kaisera nebo Zinnera podařilo by se mu velmi snadno obelhat. O tom byl přesvědčen.

Hůře však bylo s Münzerem, jenž si potrpěl na podrobnosti, velmi rád dával otázky, protože sám svým důstojníkům nevěřil.

Rád se také k podrobnostem vracel a běda tomu, v jehož řeči našel rozpory. Nejen, že žádal neprodleně jejich vysvětlení. Münzer se nespokojil s ničím. Jemu šlo hlavně o to, aby důstojníka přistihl snad při lži a mohl mu »zlomiti krk«, jak totiž s jakousi neskrývanou pýchou říkával.

Všechny tyto okolnosti Volf uvážil. Současně si uvědomil, že jest vyloučeno, aby lhal všem stejně. Nevěřil ani sám sobě, že se nepoděkne. A proto se nemohl vysloviti ani pro způsob, navržený ani pro jiný, u něhož by bylo podmínkou nezmíniti se nijak o setkání s Kostičem. Nebyl si jist, že neporuší daný slib, že se sám neodsoudí. A již proto váhal s odpovědí.

Kostič jasně chápal situaci, v níž se oba ocitli. On se nemohl odhodlati k usmrcení nadporučíka, jemuž věřil, že byl poslán Münzerem, že snad podlehl slibům; Volf naproti tomu

toužil po návratu k batalionu, aby mohl zburcovati kde koho.

Byl odhodlán dáti i čestné slovo, učiniti všechno, splniti všechny podmínky, ba i tu, že po tři dny nebude o setkání s Kostičem s nikým mluvit.

Doufal, že ho Kostič propustí, že uvěří, těšil se již v duchu, že se mu podaří nakonec Kostiče dopadnouti a potrestati jej za všechno.

Tyto myšlenky změnil se ve víru, ony rázem naplnily Volfovo nitro jakousi zvláštní radostí, kterou projevil mírným úsměvem.

Naštěstí Kostič si tohoto úsměvu všiml. A hned jej napadlo, že jest to úsměv zrádců, kteří se vždycky tváří jako nejlepší přátelé jen proto, aby při prvé příležitosti mohli zradit.

Krev v jeho žilách se rázem prudčeji pohoula, oči zaplanuly zvláštním jasnem, pravá ruka pevněji sevřela dýku.

Kostič změnil i ton řeči.

„Mluv, souhlasíš-li! Přísahaj, že nezradíš! Nechci tvé čestné slovo, chci, abys přísahal. Při pokoji zemědělců, na zdraví rodičů, žijí-li, tvého císaře, na vše, co je ti svato! Teď, za bouře, když blesky šleňají a hrom duní!“

Volf se chvěl.

Nemohl se odvážiti takové přísahy.

Kostič naléhal:

„Přísahaj, že nezradíš! Čas kvapí, hnedle začne svítat. Spěchám, mám velikou cestu před sebou!“

A ruka, svírající dýku, se chvěla.

Volf neodpovídal, nebyl schopen slova.

„Bojíš se přísahy, bojíš se Boha! Chceš zradit, tvůj úsměv mně to pověděl, sketo. Jsi padouch! Bídák!“ syčel Kostič rozehvěně.

„Zabiju tě, abys nezradil! Nebojím se sice tvých vojáků! Ani četníků, nikoho. Bůh jest se mnou a pomáhá mně. Ale pro zrádce nemám slitování. Nezradíš mne, zradíš jiné! A...“

Kostič levou rukou strčil do Volfa tak prudce, že upadl.

Skokem ocitl se na něm a kleče mu na prsou, napřáhl dýku k ráně.

„Smíř se s Bohem, věříš-li v něho, bídáku! Zabiju tě!“

Volf, zachvácený strachem před smrtí, prosil: „Nezabíjej! Smiluj se! Nezradím!“

Kostiče rázem přešel vztek, když poznal, jakým jest Volf hrdinou, a viděl, jak se postrach vojáků v kasárnách bojí smrti.

Nyní se už nemohl odhodlati k smrtelné ráně dýkou. Považoval by takový čin za špatnost, za skvrnu jména Kostičů.

A přece bylo nutno jednati, čas volal. O důvěře, že Volf nezradí, nemohlo býti řeči, neboť ten úsměv pověděl vše.

Děšť před chvílí ustal, i bouře se mírnila. Blesky se sice mihaly vzduchem, i hrom burácel kdesi daleko za Tuzlou, ale nebe přestalo chrlít vodu.

Nad hustým lesem vzlétl noční pták a mocně zamával křídly. Právě když letěl nad Kostičem, zakřičel.

Kostičovi se zdálo, že se mu sám ďábel chechtá: „Bojíš se zabít? Nelituj krve skety, o niž ani já nestojím!“

A Kostič se rozhodl.

Ruka, svírající dýku klesla. Volně, nikoli prudce. A nedopadla do míst, kde jest srdce... Volf zavyl jako raněné zvíře, z jeho stehna vytryskla krev, a rychle zbarvila promočený šat a zemi.

Kostič ještě jednou podal láhev s rakijí ke rtům raněného Volfa. I promočený šátek mu hodil, aby mohl ovázat ránu.

„Kéž by tě našli, až já budu na druhém břehu Driny! A pověz jim, že Kostič byl člověk, Srb. Nezabil, ačkoliv mohl a měl právo. Nezabil proto, že se bojí Boha. Jen zradu znevažil vykonati dříve, než dojde k cíli.“

„Najdou tě a vyhojí. Budeš sloužit dál svému císaři. Budeš opět týrat vojáky, urážet náš národ, Svábe prokletý. Do té doby, než se opět sejdem, než budeme státi proti sobě se zbraní v ruce!“

„Dej Bože, aby tento den, poslední tvého života, nastal co nejdříve, neboť po onom dnu přijde noc a po ní jitro, na které všichni Srbové na světě čekají jako na jitro zrovnození!“

„Zhyneš ty, zhyne v tom boji Münzer a ostatní upíři lidu, ztratí tvůj car trůn. Oživne srbský národ, vstane Veliké Srbsko!“

Noční pták znovu přelétl nad nimi. Volf pozbyl vědomí. Ležel na zvlhlé trávě a těžce oddychoval. Kostič se k němu sklonil a obvázal ránu, načez zvolna, jako had, doplazil se k lesu, v němž zmizel.

Nadporučík Kaiser, posílený lahvevi vína, vypitého v salonech madame Gutwirt a polibky jejich »slečen«, opustil právě v čele silné hlídky kasárna, aby vyhledal a podle potřeby zachránil nadporučíka Volfa.

Na rohu ulice setkal se s četníky, odvádějícími spoutaného Gruziče do vězení, jako podezřelého ze zrady nebo původce smrti, či nešťestí hledaného nadporučíka Volfa...

*

Podél břehu řeky Driny, již za šera, kráčela hlídka. Tři vojáci, tři četníci a — Gruzič, nešťastný a zoufalý, prosící v duchu Allaha, aby pomohl.

Toho dne ráno našli vysíleného Volfa. Ošetřili jeho ránu, přivedli k vědomí a vyslechli.

Všichni důstojníci sešli se u jeho lože, všichni poslouchali, když líčil svůj úporný boj s Kostičem, když vyprávěl, jak Kostiče překvapil, jak se k němu přiblížil, jak ho sevřel pažemi, jak marně volal o pomoc, podstoupil zápas, v němž nakonec podlehl jen proto, že na kluzkém terenu sklouzl a byl přemožen, ztratit při pádu zbraň.

Volf sice lhal jako cigán, ale Münzer a ostatní důstojníci věřili každému slovu. Vždyť Volf byl důstojníkem a »prolil v zájmu služby krev«.

Münzer rozhodl:

„Dobrovolníci, kteří se přihlásí, obdrží koně důstojníků praporu, aby co nejdříve dostihli k řece Drině. Hlídku sesílí četníci, půjde s ní Gruzič, jenž sám prosil Münzera, aby mu vrátil svobodu a sám také našel Volfa, raněného. On ho ošetřil, on prohlásil, že nyní ví, kterým směrem Kostiče prchá, a že tuší, kde se asi pokusí přejíti řeku Drinu.“

„Hlídku povede nadporučík Kaiser a tato se nevrátí dříve, dokud buď Kostiče nedopadne, neusmrtí, nebo nepřivede; nebo, dokud nebude mítí přesně zjištěno, že se Kostičovi po-

dařilo prchnouti do Srbska.“

Ani Gruzič, ani Münzer nevěřili, že by se Kostičovi útek zdařil. Vždyť Drina byla rozvodněna, voda v ní studená a všichni důstojníci s lékařem v čele věřili, že Kostič bude zachvácen křečí a zahyne v řece, dostal-li se už k jejím břehům.

Celou noc, skoro do svítání pátrali po lesích a horách. Gruzič dokázal, že znamenitě zná kraj, že ví o každém doupeti, o téměř všech dutých stromech, stezkách, o každém útesu.

Stal se tím sice podezřelý četníkům, nicméně Kaisera uspokojil úplně.

Teprve k ránu dovolil Kaiser, aby si vojáci a četníci odpočinuli.

Jen jednoho pověřil, aby bděl a střežil spící kamarády; a kupodivu: žádný z dobrovolníků netoužil po spánku, všichni chtěli — hlídat. Tak mocně působila Münzerem slíbená odměna: povýšení o jeden stupeň, dvacet zlatých korun a osmidenní dovolená.

Nespali ani čtyři hodiny, nicméně slunce již svítalo, když procitli a uvařili si snídani, aby hned po ní pokračovali v pátrání.

Četnický strážmistr Renecke — kdysi sice Bennecký, ale změnivší své jméno — prohlížel si obrovské kmeny pokácených stromů a zle reptal:

„Kolikrát jsem už pravil a hlásil, aby bylo zakázáno nechávat velká dřeva tak blízko u řeky! Vždyť jest to vyložené pomáhání podloudníkům a zběhům! Takový chlap, pomalu, aniž by to někdo zpozoroval, přivleče břevno až k řece, chytí se ho rukou, odrazí a pohodlně, aniž by ho někdo pozoroval, přepluje na druhý břeh!“

Kaiser nevěřil:

„Drina přece není potok, strážmistře! Pohlédte na tu šířku, vezměte v úvahu proud a seznáte, že jest skoro vyloučeno, aby se někdo odvážil...“

Starý četník namítal:

„Pane nadporučíku, takoví lidé vsadí vše na jednu kartu a my máme zkušenosti, že jejich vynalézavost jest bezpříkladná, nevyčerpatelná; a řadu důkazů o tom, že jejich odvaha byla korunována zdarem, že se jim nakonec odvážný čin podařil úplně.“

„Znal jste toho Kostiče?“ tážal se Kaiser nevrle.

Strážmistr odpověděl záporně.

„Nemůžete tedy tvrdit, že by se mu něco podobného podařilo. Není to sice slaboch, což jest ostatně zřejmo z toho, čeho se odvážil, naopak, poznal jsem, že jest to člověk silné vůle. Sloužil u naší setniny, nezaklekl se ničeho ani trestů, neslevil ze svých zásad ničeho. Přistihl jsem ho v sadech, četl německé noviny, což jest důkazem, že německy rozumí. Ale u setniny nepromluvil »švábsky« ani slova.“

„Domluvy, hrozby, tresty, nic nepomohlo, Kostič nepromluvil německy ani slovo, ba ani

povinná hlášení nepřednesl v řeči služební. Ale tvrdá páteř a povaha nestačí samy k výkonu tak ohromnému, jakým by bylo přeplutí Driny, způsobem o jakém jste mluvil. A sice pro toto: Není přece léto, nýbrž podzim. A víte přece, že ani v létě není voda řeky zvláště teplou. Dále: Řeka jest rozvodněna! Všimněte si vlnobití a uvažte, kam až by jej zanesl proud, jak dlouho by musel býti ve vodě. Na druhé straně jsou srbské hlídky vojenské i finanční stráž. Těm není a nemůže býti známo, že člověk plující na břevnu není pašerákem, nýbrž vojenským zběhem, jímž Srbsko ochotně poskytuje právo asyly. Zvláště Srbům, Čechům a ostatním vojákům slovanských národností, kteří zběhnou. Kdo ručí za to, že některý ze strážců nezamíří, nestiskne spoušť a neskosí Kostiče před cílem?“

„A ještě něco, strážmistře: Kostič jest také jen člověk! Únava duševní, tělesná, útek v dešti, jenž promácel šat, to všechno jistě nezůstalo bez vlivu a nepřídalo síl...“

Strážmistr namítl:

„Ale strach mění často člověka v obra, pane nadporučíku!“

Kaiser se již rozčilil:

„Myslíte tedy, že Kostič již utekl, že jest v Srbsku?“

Strážmistr váhal s odpovědí.

Kaiser naléhal:

„Odpovězte! Myslíte, že Kostič již utekl?“

„Těžko říci, pane nadporučíku. O Juričovi jsme také věřili, že se mu podařilo přeplouti řeku a zatím jsme za týden vylovili jeho mrtvolu. Svírala v ruce revolver, bylo zřejmo, že se Jurič zastřelil, když ho opustily síly! Snad Kostič...“

Kaiser v duchu zajásal. Nepřál si nic jiného, než aby Kostič skončil tak, jako kdysi onen Jurič, o němž se mu strážmistr zmínil.

Za vrchol svého štěstí by považoval, kdyby někde třeba uprostřed rozvodněné řeky spatřil jeho mrtvolu.

Pokračování příští středu

ZA ZJEDNOTENIE SLOVENSKA (Pravda o KDĤ, SD a ďalšie trápnosti)

Pokračování z min. čísla

Inými slovami, Lidová demokracie úplne zanikne a všetko s tým spojené prejde do Lidových novín! Kresťania v ČR tak nebudú mať svoje noviny. Rozhodol tak všeobecne známy podvodník a teraz ďalší tlačový magnát v ČR, Fidelis Schlee, ktorý bol nedávno kúpil Lidovú demokraciu práve od KDU-ČSL. Nečaká podobný osud i SD?

A tak pozorného čitateľa neprekvapí, že v SD beží čitateľská súťaž o výsledky na futbalovom MS v USA, ktorá je spojená s propagovaním Nového času. Denne sa ponúka výhra 10 000 Sk. Ak si však čitateľ SD - doteraz predovšetkým kňazi a veriaci kresťania - kúpi ešte bulvárny Nový čas, potom môže vyhrať dvakrát toľko! Dobrý trik, predovšetkým na neinformovaných. I to má svoju kybernetickú logiku, však pán Mikloško?

Na tomto mieste musím p. dr. J. Mikloškovi poďakovať. Pretože nebyť jeho "rozčúlenia", nebol by som si dal tú námahu a urobil malú analýzu či sondu do SD. Teraz ju vnímavému čitateľovi predkladám. Verte mi, že iba námatkou som si zobral SD za máj 1994. A tak som sa dozvedel, že napríklad SD monitoruje výlučne z "Lidových novín (pozri Ringier), Sme, Mosty, Nové slovo, Plus 7 dní, Domino, Národná obroda... ťažko veru k tomu niečo dodať. A akým že politickým stranám dáva tento "slovenský a kresťanský" denník najväčší priestor? Tak vedzte, že predovšetkým: "KDĤ, DE, MKDĤ, SDL, NDS, Sociálnej demokracii na Slovensku. Nie je veru potrebné pripomínať, že pravidelne tu publikujú J. a F. Mikloško, J.Č. a ďalší z vedenia KDĤ. Tak napríklad v máji tohoto roku to bola vraj "Fatimská historka" - časť názvu príspevku J. Mikloška? - ktorú on mal osobne prerozprávať M. Gorbačovovi (4.5.1994), rozhovor s J.Č. (6.5.1994), fotografia J. Mikloška s M. Billingtonom a jeho manželkou (10.5.1994) a tak ďalej.

V SD z 2.5.1994 je pretlač článok z Lidových novín (pozri Ringier), ktorý nepravdivo očierňuje prezidenta J. Tisu. Samozrejme bez komentára a vysvetlenia! Nebudem sa tu šíriť o článok P. Tótha z 5.5.1994, osobnému to útoku na dr. Antona Hlinku, útoku na Slovensko... V podobnom duchu je písaný i článok podľa všetkého kňaza J. Leščinského z 27.5.1994! Až sa človeku nechce veriť, že ľudia sú buď tak neinformovaní, alebo plní žľče voči všetkému, čo je slovenské, kresťanské, to hlboké o čo usilovali otcovia a praotcovia.

A teraz pár slov k dôležitej otázke hnutia New Age. Nebudem sa tu podrobne vraciati do obdobia roku 1992, keď po rozpade KDĤ 7.3.1992 sa novým šéfredaktorom SD stáva 11.3.1992 A. Selecký. Nie je tu ani miesto na charakterizovanie osoby A. Seleckého. Snáď iba poznámka, že hneď na to sa hnutiu New Age venuje na stránkach SD veľká pozornosť, napríklad séria článkov v apríli 1992. Od tej doby sa hodne zmenilo, zmenil sa majiteľ i rafinovanosť metód. Vráťme sa preto k zmienenej analýze SD za máj 1994. Tu je ďalšia časť odpovede J. Mikloškovi.

SD z 5.5.1994 publikuje výraznú fotografiu herečky Whoopi Goldbergovej, ktorá je hlavnou predstaviteľkou, sestrou Doloris, v americkom filme Sestrička v akcii 2 (Sister Act 2). Jedna sa o výraznú propagáciu tohto typicky New Age filmu!

Pripomeňme si tu, že celosvetové hnutie New Age (Nový vek) má za cieľ zničiť predovšetkým kresťanstvo, ale i židovstvo a ďalšie svetové náboženstvá a na troskách tvoriť nové globálne svetové náboženstvo, cieľom ktorého má byť potieranie Boha, pestovanie kultu človeka a jeho šťastia, nastolenie svetovlády, podpora okultizmu, zasvätenie celého ľudstva tajným silám zeme a vesmíru, diktatúra bezbožného humanizmu a tajná uctievanie satana.

A teraz niekoľko slov k uvedenému filmu, ktorý mierou vrchovitou všetky uvedené charakteristiky New Age splňuje do bodky. Film sa začína zábermi na nočnú barovú štvrt' v Las Vegas, kde hlavná hrdinka pracuje ako barová spevačka a tanečnica. Neskôr sa ukáže, že bola súdne trestaná. Do nočného podniku zavítajú tri sestričky-mnišky a lanaria túto barovú spevačku, aby sa stala učiteľkou v ich cirkevnej škole v San Francisku. Celý film je potom hrubým špinením a urážkou cirkvi, cirkevných škôl, sestričiek, kláštorov. Často sa rafinovane používajú oplzlé slová a urážky cirkvi, výsmech Boha! New Age sa vyznačuje rafinovane zabudovanou perverznoťou. Uvediem iba jeden otrasný príklad z mnohých: Mniši z kláštora sa ženú autom, samozrejme porušujúc všetky pravidlá cestnej premávky a pri predbiehaní zaznejú nadávky, ktoré sa v tejto kombinácii objavujú na plátne: ... hovado! Ježíšu! .... Vo filme na plné obrátky buráca New Age hudba a zlanarená barová spevačka hovorí žiakom v cirkevnej škole, že ona nespieva ale rapuje! Rap ako je známo je nová satanská hudba, ktorá má predovšetkým v mladých ľuďoch prebúdzat' túžby

po násilí, drogách, sexuálnej perverzite apod. Do tzv. New Age hudby sa rafinovane pridávajú sublimálne tóny, ktoré posobia práve vo vyššie uvedenom zmysle. Na tento film chodí predovšetkým mládež! Toľko špiny, oplzlosti, rafinovanej dvojzmyselnosti, urážok cirkvi a priamo Boha si nedovolili ani komunisti najhrubšieho zrna. Kvôli J. Mikloškovi som ostal na filme do konca. Bol to film zasvätený satanovi!

Vyzývam na tomto mieste jeho Excelenciu Jána Chryzostoma kardinála Korca, ale i Biskupskú konferenciu Slovenska, aby verejne odmietli hnutie New Age a vyzvali kresťanov, aby toto satanské hnutie nepodporovali.

Áno, už iba táto rafinovaná propagácia protikresťanských síl zla by mala postačovať k tomu, aby SD v jeho dnešnej podobe zanikol. Slovenskí kresťania prestaňte kupovať SD, nepodporujte satanizmus na Slovensku!

Existuje tu ešte jeden dobrý dôvod, nepodporovať SD. Majiteľ a vydavateľ SD denne hrubo okradajú tých, čo si SD zakúpia. Tak posuďte sami: denník Sme vychádza týdenne na 144 stranách s cenou 4.50 Sk, Pravda na 104 str. za 4 Sk, Práca na 88 str. za 3.90 Sk a SD na 52! stranách za 4.50 Sk za jeden kus! Pán Klinger i magnáti z Ringiera vedia ako okrást' ešte i toho prostého a doverčivého kresťanského "Slováčka". Možno po splnení svojej úlohy SD zanikne sám, ako ešte tento mesiac zanikne Lidová demokracia, teraz už bývalý denník českých katolíkov, ktorý vychádzal 50 rokov!

A ešte niekoľko faktologických poznámok k dušovaniu J. Mikloška ohľadom jeho vzťahu k hnutiu LaRouchea a ďalším trápnostiam. Predovšetkým titulok "KDĤ a hnutie LaRouchea" bol zbytočnou aktivitou redaktora Republiky a nepostihuje obsah ani zámer mojho ako sa ukázalo pichnutia do osieho hniezda. Nebudem tu polemizovať či vyvraciať vetu po vete až prostoduchej či prostorekej reagentie bývalého podpredsedu vlády ČSFR. Všetka morálna teológia nás učí, že ten kto je schopný malej krádeže, je schopný ukradnúť čokoľvek. Uvedme iba jeden príklad "trápnosti" J. Mikloška z citovaného článku (Republika 13.6.1944): O prípad (LaRouchea) som sa zaujímal ako súkromá osoba, moje cesty boli počas dovolenky, bez konzultácie s vedením KDĤ, v ktorom nemám žiadne funkcie." Toľko to J. Mikloško v denníku Slovenská republika. A teraz opat' J. Mikloško, ale v American Almanach zo dňa 7.3.1994. Príspevok je uvedený ako telegram od: Prof. J. Mikloška, bývalého podpredsedu vlády Československa a J. Mikloško v ňom okrem iného píše Schillerovmu inštitútu doslovne toto: "Ekonomické, politické a filozofické návrhy a programy LaRouchea sa prvýkrát dostali do mojej pozornosti v roku 1991. Vtedy som bol druhým rokom podpredsedom Československa zodpovedným za ľudské práva. Potom som bol poslancom federálneho parlamentu a teraz som poradcom prezidenta Slovenska." Vzhľadom k nie najlepšej angličtine je možné sa domnievať, že v amerických novinách bol opublikovaný autentický text, ktorý redakcia dostala telegramom od J. Mikloška. Je pozoruhodné, že telegram od J. Mikloška je uvedený na prvom mieste a až po ňom nasledujú pozdravy od priateľov Schillerovho inštitútu z Chorvatska a Poľska, ako sa tam doslovne uvádza. A pre úplnosť ešte citácia z Neue Solidaritat z 20.10.1993, kde sa J. Mikloško uvádza ako "vedúca osobnosť KDĤ na Slovensku a významný bojovník za ľudské práva"! Nuž čoho je veľa, toho je moc. Nechcem vstupovať J. Mikloškovi do svedomia. Je to jeho problém. Osobne mi však nie je nič známo o tom, aké že boje podnikol za ľudské práva na Slovensku, predovšetkým vo funkcii podpredsedu vlády ČSFR!? Nechcem byť škodoradostný, čitateľ nech sám posúdi, kto hovorí nepravdu. A pokiaľ by J. Mikloško ešte i teraz nepochopil moj úmysel, tj. že mne nešlo o nejakého J. či F. či X. Mikloška ale o podstatu veci, o vec slovenskú, potom explicitne dodávam: nuž nie je veru cieľom organizovať slovensko-japonský koncert v Prahe! ako sa prostoreko chváli J. Mikloško, ale zabezpečiť zastúpenie Japonska a ďalších vyspelých a Slovensku naklonených štátov priamo v Bratislave, už či na úrovni veľvyslancov, ekonomických zástupcov apod. Chytrému napovedz, ako hovorí múdre príslovie.

Pri svojej návšteve na Hrade v Nitre i pri mnohých ďalších diskusiách s kňazmi i laikmi som mal trvalý pocit podivného iracionálneho strachu týchto ľudí z akéhosi tajomného nebezpečia, ktoré Slovensku hrozí. Bol to strach fiktívny, ľudský až pudovomaterialistický. Núka sa tu Kristovo: Nebojte sa, vy maloverní! Lebo Slovensko sa opat' zjednotí v mene toho, ktorého symbol uctieva i na

NAHATÝ HOŘEJŠEK JE FAJN NA PODZEMNÍ DRÁZE N. Y., ALE ŽVÝKAT ŽVÝKAČKU NE- SMÍTE

Associated Press - WFP

NEW YORK - Ženy, které žvýkají žvýkačku nebo kouří na newyorské podzemní dráze mohou být zatčeny, ale jestliže chtějí jezdit na této samé dráze na půl nahatě, nic se jim nestane, řekl včera mluvčí tranzitu.

Po hledání zákonné porady o této věci, tranzitní policie usoudila, že mít nahatá prsa není špatným chováním.

Mluvčí policie Al O'Leary řekl, že ženy, které vystavují nahatá prsa by mohly být zatčeny, kdyby jejich "chování přivedlo nebezpečnou situaci."

Nebo, dodal, "kdyby dělaly něco jiného protizákonného, jako sedět na lavici, hořejšek nahatý a kouřily, tak potom bychom zákonitě zasáhli." Kouření a žvýkat žvýkačku na podzemní dráze není dovoleno.

Toto nové nařízení přišlo potom, když skupina žen začala zkoušet rozhodnutí státního soudu, které říká, že zatýkání žen, které mají hořejší půlku nahatou, je diskriminací.

Počátkem tohoto léta ženy jely na podzemní dráze s nahatým hořejškem a byly iniciálně policií obviněné z přestupu zákona.

Carl Hodek s poznámkou: Tak se mi zdá, že finální budoucnost pro podzemní dráhu města New Yorku je rozřešena a jistě cestování na této tranzitní dráze bude velice zajímavé.

Otázkou je, zda nebude potom město souzeno pozůstalými, jejichž otec "náhle" zemřel na podzemní dráze NY na srdeční záchvat, nebo oslepnul?

Tohle, já bych řekl, je následek Havlovi řeči ve Filadelfii!
Zblblnul lidi i v New Yorku.

290,000 Slováků se rozhodlo pro české občanství

Podle předběžných údajů žilo v českých zemích v den rozdělení federace 314,000 občanů slovenské národnosti. Podle platných zákonů a mezistátních česko-slovenských dohod, 70,000 bylo uděleno české občanství přímo, 220,000 využilo výhody nového zákona, který se vztahuje na bývalé občany trvalé bydliště na území ČR, během této doby nesmí být odsouzen z jakéhokoliv zločinu a musí ovládat český jazyk.

omezenou platnost do 1. července t.r.

Mluvčí českého ministerstva vnitra vysvětlil, že slovenští občané bývalé ČSFR kteří české občanství nedostanou, zůstávají automaticky občany Slovenské republiky, takže se nemůže stát, že by občan bývalého Československa byl bez státního občanství. Od 1. července však musí každý, kdo požádá o české občanství splnit tři podmínky: Musí mít po pět let trvalé bydliště na území ČR, během této doby nesmí být odsouzen z jakéhokoliv zločinu a musí ovládat český jazyk.

SME, Bratislava

ZA ZJEDNOTENIE SLOVENSKA

svojom štátnom znaku. A i keď silám zla bolo mnoho povolené, nikdy neovládnu silu dobra.

KDH, SD i ďalší širitelia protislovenských a protikresťanských ideológií v najbližšej dobe zaniknú a upadnú do zabudnutia. Tí čo zradili, nech očakávajú spravodlivý trest. Lebo klaňali sa mamonu a zlatému tel'at'u. K týmto patrí I. Šimko s celou skupinou vysokopostavených činiteľov KDH, ktorí mali KDH už dávno opustiť.

A tí, čo začali lavírovať nad priepast'ou, predovšetkým vo vedení KSÚ, nech sa rýchle spamätajú, lebo ich pád môže byť osudný. Nie je veru záhodno používať meno Božie nadarmo (pozri Horizont roč. 2, č. 5 z 30.6.1994).

Nadšiel čas nesúhlasu s démonom falše, úskoku a úllsností. Naplnil sa čas, aby biskupi Slovenska na čele s otcom kardinálom Korcom vystúpili pred národom a vyzvali ho k jednote, k svornosti, nenásilnému odporovaniu zlu, k verejnému odsúdeniu hnutia New Age a všetkých tých síl, ktoré stoja v jeho pozadí.

Opať sa priblížil tvoj čas Slovensko a tvoji neprajníci budú zahanbení.

Dr. Ladislav Andrej, v.r.

Chicago, Ill. - První dáma státu Illinois Brenda Edgar odevzdala cenu prezidentu Yellow Cab Company Jeffreyemu M. Feldmanovi v zastoupení Oddělení bezpečnosti v provozu Illinoiského Departmentu dopravy. Peníze byly dány na nedávný nákup 75-ti bezpečných sedátek pro děti, která budou přidána k dvěma stům sedátek, jež Yellow Cab Company již má.

Znáte svoji krevní skupinu

Pro případ nutné a rychlé transfuze krve. — Papež Inocenc VIII. byl r. 1492 první obětí transfuze krve. — Válka znamenala nové velké objevy a zkušenosti.

Ničivá stránka války je na druhé straně mocně vyvážena ohromným rozvojem intelektuálních sil, které vyvolávají velké zápolení. V technickém pokroku vykonává válka divy tvůrčí síly a je jistě pozoruhodné, že i medicína vděčí válce za mnohý svůj veliký pokrok, i když je válka strašnou a marnivou ničitelkou životů. I na půdě medicíny nastává za války ono závodění o pokrok o úspěch, které skoky dosahuje toho, co jde v míru tichou a pomalou cestu vývoje.

Bylo na příklad třeba strašného zabíjení dvou velikých posledních válek, aby medicína přivedla k dokonalosti myšlenku transfuze krve, která zachránila nespočet lidských životů. Svět už dávno tušil, že by šlo pomoci člověku, ztrativšímu mnoho krve, krví jiného. Dostával se však pomalu k odkrytí tajemství krevních skupin a k podstatě problému.

První dochovaný případ máme již z konce XV. století, který se podrobil transfuzi krve. Papež nebyl zachráněn, dárci krve při pokusu zahynuli a lékař se zachránil jen útekem. Pak bylo dlouho ticho, až se k transfuzi vrátil r. 1667 francouzský lékař Denys, který ji provedl se zdarem přes všechny svízelné nedostatky. Měl mnohé následovníky a transfuze krve byly prováděny v takové míře a za takových okolností, že byl nucen zasáhnouti zákazem parlament, aby zarazil spáchané katastrofy.

Trvalo až do našich dob, než byly objeveny zákony, které už vylučují dřívější rozklad krvinek, k němuž přechásto a nepochopitelně docházelo. Bylo potřebí mnoho tápání a práce, než bylo zjištěno, že není možno jen tak převádět krev jednoho druhému. Dlouhá badání přinesla konečně zjištění o čtyřech hlavních velkých skupinách lidské krve a o vzájemných jejich reakcích.

Je to především krevní skupina "O", kterou tvoří t.zv. "univerzální dárci", kteří mohou dát krev každému, avšak sami mohou přijímat jen krev svého typu.

Lidé krevní skupiny "A" a "B" mohou přijímat krev od dárců těchto skupin a ovšem i od dárců skupiny "O".

Konečně lidé krevní skupiny "B" mohou přijímat krev od každé skupiny, avšak dáti mohou krev jen osobě této skupiny.

Bylo by správné a mnozí lékaři se za to přimlouvají, aby každý znal předem svou krevní skupinu pro případ rychlé potřeby transfuze, kdy by i zjišťování krevní skupiny mohlo znamenat nebezpečnou ztrátu času, i když je jinak určení skupiny jednoduché a rychlé.

Nové objevy prokázaly dědičnost podle zákonů Mendelových a krevní zkoumání zasáhlo i do otázek živočišného vývoje, když se zkoumala krev opic a byly v ní objeveny skupiny analogické skupinám lidským. Nová badání probádala i vážná pole jiná. Jde tu na příklad o úkazy u osob, které již transfuzi dostaly a u žen v dospívání a o změny ve skupinách u těchto osob (faktor Rhesus). V moderní medicíně je krevní badání zdaleka nedokončenou kapitolou.

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL
Tel.: 708-484-4800

Od dubna letošního roku máme možnost přes computer dostat informace na každý pozemek v prodeji od Jižního Chicaga až na hranice Wisconsinu.

Mohu prodat kdekoliv.

FOR RENT

Pronajmu krásný 1-ložnicový byt starší paní, nekuřačce. Volejte (708) 788-8163.

FOR RENT

Large Studio and 1 Bedroom Apartments.

4700 North and 3000 West.
\$335-400
Michael
708-832-5320

BERWYN Super First Offer

De luxe, 5-room, 2-bedroom, 2-baths first floor modern condo. Spacious rooms, fully applanced, modern cabinet kitchen, ceramic-tiled bath, balcony, and complete security system. Superior location, impeccable design. Asking just \$109,000. Call Nancy, Century 21 SGR, Inc. (312) 472-4388, Ext. 302.

OBCHODNÍ PŘÍLEŽITOST

O informace ohledně investování v nově osvobozeném českém akciovém trhu volejte Kevina 312-670-5451. Odpovídejte, prosím, anglicky. Mesirrow Financial, Inc. Člen SIPC

FOR SALE

Woodlawn Cemetery Niche
\$450 (Current value \$1,000).
708-323-5647.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero - stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd & East Ave.**
Berwyn — stánek

HELP WANTED

HELP WANTED ALTERATIONS & TAILORING.
Nordstrom Is coming to Old Orchard. We are seeking experienced tallors, fitters & sewers who are interested in employment and career advancement. We offer competitive salaries, a good benefit package, 401 K, & profit sharing. Part time and Full time positions available. Call or send resumes to:
P.O. Box 1667
Oak Brook, IL 60522-1667
800-899-8225, ext. 010 NJD

*****
CONSTRUCTION WORKERS
needed full time. Bricklayers, tuckpointers, concrete finishers & laborers. Some English necessary. 312-463-5666. Mon.-Sat. 9 am to 5 pm.

*****
HELP WANTED
INSTALLER wanted for exterior rolling shutters, awnings & patio covers. Carpentry and electrical background a plus. Must speak English. Training provided. Contact Wes 708-455-0909.

HELP WANTED
Bohemian Garden Restaurant přijme číšníky nebo číšnice, hostess a pomocné síly do kuchyně na part-time nebo full-time.

*****
ATTENTION BERWYN POSTAL JOBS
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info. call 1-216-324-5508.7 am to 10 pm 7 days.

HELP WANTED
Hledáme bartender od 5 do 10 hod. v týdnu, od pátku do neděle od 12 do 8 hod a číšnici (číšníka) na part time.
Golden Duck Restaurant, tel. 968-8887. Dostavte se osobně.

HELP WANTED
AB Associates International -International Corporation is seeking now any individual working with us as an independent broker or dealer in several specialties in US and Czech or Slovak Republic. Please contact us by sending letter to Personnel Dept., 5308 W. Eddy, Chicago, IL 60641, US. We provide training and great benefits.

HELP WANTED
Janitor Maintenance, Lake Shore Area. Good salary and benefits. Tel. 312-506-3016.

ATTENTION BERWYN
*** POSTAL JOBS ***
Start \$12.08/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5508, 7 am to 10 pm 7 days.

HELP WANTED Painter

-skilled only-
6 years min. experience
residential, commercial,
institutional
708-580-9548 pager
312-237-4705 after 5:00pm
ask for Vittorio

ZOZNAMENIE

Vdova 53 r., 167 cm vysoká, žijúca v Chicagu, rada by nadviazala znamosť z inteligentným vdovcom, nealkoholikom do 57 rokov, výška 170 cm, milujúceho prírodu. Zn. Čech alebo Slovák.

KOUPÍM

použitě české video pro nemocné rodiče. Volejte (708) 566-9297.

Koncese — Zvláštní události

UNITED CENTER

BISMARCK FOOD SERVICE, exklusivní koncesionár nového UNITED CENTER, hledá energetické profesionály na práci k podávání jídla u stolů, jako dodavatele jídel, techniky ve skladě/v distribuci, a na práci u stánků během různých událostí a programů v United Center. Tato práce na částečný úvazek se obvykle koná po večerech, víkendech a o svátcích. K zařizení schůzky volejte (312) 455-7501, nebo pošlete své resumé na jméno Melissa, (312) 455-7522 faxem. ŽADATEL MUSÍ ČÍST, PSÁT A MLUVIT ANGLICKY.

“ZÁZRÁK SVĚTA!”

První elektronický česko-anglický a anglicko-český příruční slovník s 220,000 slov

“Mluví anglicky lidským hlasem”

Anglická gramatika, synonymy a idiomy v obou jazycích. **Cena: \$199 včetně 4 AA baterií, plné jednorocní záruky výrobce a poštovného.** K dostání výhradně od světového distributora:

SKYLINE PRODUCTS

1844 N. Bronson #207 Los Angeles, LA 90028.
Fax 1-(213) 962-4547

Bezplatné informace o objednání na tel. čísle: 1-(800) 769-1203.

Mluvíme česky

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jirák na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

ROZLOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH EŠELONŮ NA MAGISTRÁLE OD PENZY DO OMSKA
KOLEM 25. KVĚTNA 1918.

■ = Místa, ve kterých byly československé oddíly.

☠ = Důležitější bolševické posádky.

Ve vlaku bylo asi 250 pudů (42 q) dynamitu. Nastal katastrofální výbuch, který zničil vlak, smetl s povrchu země vodárnu, nádraží a ještě tři domy. Celé okolí obráceno v ssutiny. Kupy zohavených mrtvol pokrývaly zemi. Pouze mrtvých měli zde bolševici přes 150, mezi nimi polovinu Maďarů. Bolševický vlak, který stál na druhém konci stanice, chtěl se spasiti rychlým odjezdem, avšak vyjel z kolejí, neboť Nikolajevci před ním zničili trať. Technická setnina bolševiků, určená k podmínování tunelu, byla úplně zničena. Kofist Nikolajevců byla obrovská. Největší zásluhou bylo však zachránění 38 tunelů a mnoha galerií před jistou zkázou. Důkladné zničení kteréhokoliv z nich bylo by pro nás katastrofou a úplným odříznutím Dálného Východu od ostatní Sibiře na velmi dlouhou dobu, poněvadž jiné cesty kromě železnice nebylo.

Pád stanice Bajkalu měl dalekosáhlý význam pro kritické postavení oddílu kapitána Dvořáka před Kultukem. Všecky naše uvolněné síly mohly se mu jak po traktu, tak i po dráze vrhnouti na pomoc. Zároveň katastrofa na Bajkale i ztráta tak výhodné posice působila na rudé velmi panicky. Bolševici v posledních dnech dostávali posily z Čity a Verchně-Udinska a kromě toho pomáhali si ke svým rezervám surovým způsobem, jako tomu bylo na př. v zajateckém táboře v Berezovce u Verchně-Udinska. Tam totiž jednoho dne nařídil Lavrov, velitel oddílu anarchistů, vykliditi centrální skupinu táborových baráků a 2000 zajatců dal odvézt na dráhu, kde je posadil do vlaku a dal vézt k frontě. V Mysové je vyložil, okroužil kulometry a řetězem anarchistů a dal jim na vybranou: buď půjdou na frontu nebo budou zastřeleni. Puštění jen Slované, kterým Lavrov nedůvěřoval. Na 1000 zajatců octlo se tak na frontě, ale ovšem při prvním výstřelu utekli.

Posice Dvořákova byla hodinu k hodině zoufalejší a k tomu nebylo co jísti. Dne 17. července přišla posila dvou setnin 7. pluku pod velením poručíka Hejdy. Navštívil jsem frontu a dal dispoice podplukovníku Ušakovi. Současně blížila se frontální skupina kapitána Kadlce. Ve vzdálenosti několika verst se její výzvědná četa octla v dělostřeleckém ohni nepřátelském. Nato Kadlcův oddíl, posílený Barnaulci, dal se na pochod horským údolím říčky Angosoly ke vsi Kultuku, na spojení s podplukovníkem Ušakovem. Za velikého deště a noční tmy prošel oddíl 8 verst a zastavil se na výšinách, asi dvě versty od stanice, když bylo slyšeti prudkou střelbu. Bolševici právě útočili na Dvořákovy posice. V noční tmě a v neschůdném terénu nebylo možná hledati spojení a tak teprve dne 18. července ráno druhá setnina 7. pluku připojila se k oddílu Dvořákovu. Zatím boj Dvořákův trval celou noc. Řetězy útočících nepřátel připuštěny na 50 kroků, a jakmile se octly na mýtině před okopy levého křídla, byly smeteny našim ohněm. Po tomto nezdařilém útoku rudí se ještě několikrát pokoušeli o nástup. Nejúpornější z nových útoků byl osmý, jenž se však skončil, zásluhou nadlidské chrabrosti a vytrvalosti našich bratří, stejně jako ostatní.

Dne 19. července po spojení kapitána Kadlce s podplukovníkem Ušakovem nastaly nové operace. Tři setniny 7. pluku vyšly už den před tím, aby obešly levé křídlo, a jedna setnina téhož pluku s Barnaulci, aby obešla pravé křídlo nepřátelské. V 11 hodin dopoledne dne 19. července nastal již ústup nepřítele, ohroženého obchvatnými oddíly. Ve tři hodiny odpoledne Barnaulci obsadili stanici Kultuk, kam se též naši úderníci spustili přímo se skal. Ihned potom vyslání naši obrněnci na výzvědy ke Sljuďance, vzdálené pouze 10 km. Boj u Kultuku byl zajímavý tím, že se ho zúčastnily s naší strany všechny druhy zbraní. Naše dělostřelectvo přeměnilo se v horské baterie, tažené do velkých, těžko schůdných hor, ovšem lidmi, poněvadž koně nemohli projíti po cestě, zbrzděné velikými balvany. Pomáhal tu i aeroplán, který jsme kdysi bolševikům odevzdali, ale který jsme opět v Krasnojarsku získali, pomáhalo i »loďstvo«, vzaté bolševikům v Listveničném.

Téhož dne k poledni byl zahájen další útok na blízkou Sljuďanku. Odpoledne, když se ukázala přesila našeho dělostřelectva a když se nepřítel dověděl o naší obchvatné koloně, jdoucí vpravo od dráhy jemu v týl, vyhodil most před Sljuďankou. Naš obrněnec byl tím zastaven a jen pěchota vešla v patách za nepřítelem do stanice. Boj skončen ve tři hodiny odpoledne beze ztrát s naší strany.

Ve dne v noci chodějí, praví česká lidová říkanka. Je pro děti. Tedy právě pro nás všechny. Neboť jsme náhle opět nano-vo dětmi. Dětmí doby a neznámého světa, o němž jsme se dosud povětšně pouze dohodovali. • Nejbanálnější písnička počátku roku: ceny základních potravin. Obchodníci to házejí na výrobce, ti zase odpálí zpátky nebo napadnou vládu: Vláda odpálí zpátky, vysvětlí, vypočítá, dokladuje a dokáže, že k růstu cen nad předpokládanou hranici skutečně nebyl důvod. A zaváže se přísnější kontrolou. A premiér pak ještě přidá větu, kterou chce říci, že je to pro nás vlastně první reálná šance zasáhnout do trhu. Pro nás spotřebitele. Že nepůjdeme do krámu, kde se prodává drahé maslo, ale tam, kde je levnější. • Tomu se to řekne, horlila jedna moje příbuzná. To mám lítat po půlce města a shánět levný maslo? Copak sem blázen? Copak na to mám čas? Ať jim to prostě zakážou a bude to! Vláda je tu od toho, aby chránila lidi. Aby nedovolila těm zlodějům krást! Snažil jsem se nesměle namítnout, že přesně tohle nás dovedlo až na samý pokraj hospodářské katastrofy. Že někdo nařizoval, zakazoval, určoval, povoloval a předepisoval. Že tu nebyl trh. Že trh je právě to, že někdo umí vyrobit, případně nakoupit levněji a tak mít nižší ceny než konkurent. A u něj že pak nakupují lidi hromadně. Nic jiného že v tom není. • Byla to zrovna ta příbuzná, které jsem před pár lety líčil své zážitky z Ameriky. Také jí jsem vyprávěl o jednom pro mě tehdy těžko pochopitelném jevu. Jmenoval se shopping, nakupování, a provozoval se jako sport. Že chudší lidé nakupují v levnějších obchodech až o dvě třetiny levněji, to pochopitelné bylo. Ale že totéž činí lidé majetnější, ba přímo bohatí, to bylo v té době nad mé síly. Pokládá jsem to za nějaký dekadentní projev zbytnělého spotřebního postoje k životu. Aby dobře situovaní lidé trávil sobotní dopoledne tím, že objíždějí obchody a jako děti se radují, když se jim podaří nakoupit levně, za předpokladu, že stejně kvalitně? K čemu? Jenže právě tohle obchodníci vědí. A tak mnozí o sobotách snižují ceny. Zákazník se přece může vrátit i zítra... • Američané - nikoli vláda USA - vychovávají a ovlivňují ceny na trhu. Když přijdu do plaveckého stadionu v Praze-Podolí, mohu volit. Ceny vstupného šly prudce nahoru. To ještě byly v provozu venkovní bazény. Ty ovšem později zavřel a teď se za stejné peníze můžete placat na kouscích hladiny, která zbude poté, co si její větší část vyhradí závodní plavci, skokanů do vody, hráči póla. Je to podvod? Svým způsobem ano. Jen ale do okamžiku, než na tuto dohodu přistoupíte. Co kdyby do Podolí přestala veřej-

Pokračování na str. 12

Pokračování na str. 12

Ztráty bolševiků byly velmi citelné. Jen v Sljudance, již bylo dobyté druhého dne, bylo z boje u Kultuku ošetřováno přes 500 raněných. Cesta od vesnice Moty až ke Kultuku byla poseta mrtvolami rudých, jichž bylo nejméně 300.

Okolo 5. hodiny odpolední otřásl se vše hromovým výbuchem — to bolševici vyhodili do povětří východní část tunelu č. 39. Naši telefonisté sice zachytili rozkaz bolševického velení k vyhození tunelu, ale zabránit tomu již nebylo lze. Značným poškozením tří oblouků tunelových způsobena ohromná překážka našemu dalšímu postupu. Tak se nám dostalo sice zaslouženého oddechu v překrásném horském údolí na břehu posvátného jezera-moře, ale oddechu nuceného. Po zvednutí irkutského mostu přijely k tunelu dne 31. července naše i ruské technické vlaky a daly se do tuhé práce. Až do té doby se odklízely trosky nejprimitivnějšími prostředky, jaké byly po ruce. Nyní další práci na restauraci tunelu prováděl inženýr Kozlovský. Jeho rádci byli američtí vojenští inženýři, vedení plukovníkem americké služby Emersonem. Dobře se tu hodil i bolševický dynamit, vybraný v podmínovaném tunelu č. 19 k lámání velkých balvanů. Hrubé práce prováděli zajatci, Rusové a Čiňané (asi 3000 lidí), pod dohledem důstojníků a vojáků našeho remontního vlaku, kteří nabyli neustálými inženýrskými pracemi neobyčejné praxe.

BOJ O MURINO.

Rudogvardějci věřili, že jejich posice u Kultuku jsou nedobytné, ba že odtud budou moci dokonce útočit a vnutit nám aspoň obranu. Proto porážka na ně udělala velmi skličující dojem. Kromě toho bolševická vojska se dověděla o vystoupení vladivostocké skupiny, a fakt, že jsou odříznuta od moře, též nemohl nepůsobit na úpadek ducha, třebaže východní oddíly bolševické měly nad naši vladivostockou skupinou přesilu a byly v ofenzivě. Jejich náladu uklidňovalo jen vědomí, že silně poškozený tunel zamezí na dlouho naše operace a že získají tím čas ke zorganizování svých řad. »Centro-Sibiř« pochopila, že nadešla doba, kdy již jde o bytí a nebytí sovětské vlády v Sibiři, a že politická akce jejich nic nezmůže, a proto odevzdala veškerou, jak vojenskou, tak i politickou výkonnou moc do rukou velitele západní fronty Golikova, který se tak stal vojenským diktátorem zbývajících území. Golikov byl člověk velice energický a vytrvalý. Připisuje hlavní vinu porážek a zvláště poslední porážky u Kultuku neschopnosti vůdců a jejich zbabělosti, jakož i provokaci ve vlastních řadách, začal reorganizovat armádu, odhaluje nemilosrdně rány na jejím těle a odřezává vše nezdravé. Uvádím několik výňatků z jeho rozkazů:

»Nařizují zadržení všechny osoby, které rozšiřují provokační a nezaručené zprávy, bez ohledu na jejich postavení a hodnosti, a poslati je v pravomoc polního štábu. Osoby takové budou postaveny před polní vojenský soud a usvědčení budou trestáni i smrtí zastřelením.« (Rozkaz č. 16.)

»Pokládám za svou povinnost prohlásit soudruhům, že za celý čas svého pobytu na této frontě ani jednou porážkou nejsem vinen já, tím méně polní štáb. Vina je v desorganizaci vojska, v nekázní, v nevyplňování rozkazů a v úplné neschopnosti řadových velitelů. S takovým vojskem je nejen těžko postupovat na nepřítele, ale těžko i provádět obranu.«

»Proto, že se v armádě rozšířilo mnoho marodérů, v poslední době rozmnožily se loupeže, páchané na civilním obyvatelstvu. Pod záminkou rekvisice a prohlídky vojáci násilně vydírali a loupili. Ta okolnost a také hrubé chování vojáků k obyvatelstvu popuzuje obyvatelstvo proti nám. Dokonce i část dělnictva odpadá od nás. Tím hyne sama revoluce. Žádám ode všech, aby se chovali k obyvatelstvu co nejzdvořileji. Tak ukážeme svoji šlechtnost. O marodérech nebudu již mluvit. Veškeré rekvisice v zabajkalské oblasti jednotlivými vojenskými oddíly a veliteli i plnomocníky oddílů se ode dne, kdy tento rozkaz vydán, bezpodmínečně zakazují. Všechny vydané mandáty pokládají se za neplatné. Kdo neposlechne, budou postaveni před polní soud.« (Rozkaz č. 21.)

Golikov hleděl přivést vojsko do pořádku čistě vojenským terorem. Prikazuje mechanickou kázeň, vylučuje odmůvy a odpor k velitelům, za nejmenší přestupky odevzdává vojiny polnímu soudu, větší přestupky trestá smrtí zastřelením bez soudu. Otázka velitelů upravena po vzoru staré armády a vojákům odebráno právo velitele voliti nebo proti němu protestovati. »Všichni velitelé ustanovují se vrchním velitelstvím a jejich rozkazy musí soudruzi plnit bezpodmínečně, nejsou-li rozkazy ty zřejmě na úkor revoluce,« hlásí rozkaz Golikovův. (Noviny »Centro-Sibiř«, čís. 17.)

Když přišla Golikovi posila z východu, celý chabarovský korpus a oddíly čínské, začal projevovat opět iniciativu. Základnou jeho činností byla stanice Tanchoj, vzdálená 101 kilometr od Sljudanky, jejíž přístav byl zároveň bazí jeho loďstva.

Naše usilovná práce na odklízování rozvalin tunelu čís. 39 byla rušena neustálou dělostřelbou bolševického bajkalského loďstva, lodí Angary a Bajkalu. Větší operace byly nám před spravením tunelu velice těžké, poněvadž by mé části byly mohly býti lehko odříznuty a nebyly by měly pravidelného spojení s týlem, jehož životním nervem byla železná dráha. Dovážení potravin na vozích nebylo možné pro neschůdný terén a pro bolševické loďstvo podél břehu Bajkalu. Proto jsem se omezil jedině na zabezpečení tunelu, aby se práce na odklízování rozvalin mohla dít v klidu. Posunul jsem tedy na východ slabé ruské oddíly plukovníka Pepeljaeva, poskytnuv českým oddílům oddech, a nařídil jsem, aby se pohybovaly až do styku s nepřítelem. Části tyto narazily na nepřítele u stanice Murino a po krátké potyčce bylo Murino našimi dne 17. července obsazeno. Zlákány snadným úspěchem části plukovníka Pepeljaeva z vlastní iniciativy daly se na další postup k Paňkovce. Avšak bolševici dověděvše se, že jejich síly jsou nepatrné, soustředili asi 2000 bodáků se 4 děly a zahájili protiútok, při kterém byly naše ruské části pod velením plukovníka Ulze po těžkých ztrátách donuceny k ústupu. Poslal jsem na pomoc 10. a 11. rotu 7. pluku pod velením poručíka Jančika, který se opevnil spolu s ruskými oddíly na linii řeky Langutaj, několik km západně od Murina.

Pokračování ve středu

ZLODĚJI...

nost vůbec chodit? Uživí se bazén ze závodníků? Pokud ano, je vše v pořádku. Pokud ne, zkrachuje. A vezme to do rukou někdo jiný. Třeba šikovnější. Muselo by se však stát, že lidé opravdu přestanou do drahého plaveckého krcálku, jenž zbyl z někdejšího stadlonu, chodit. A máslo budou kupovat třeba o pět bloků dál. Tam, kde je za reálnou cenu. Nebude to hned, ale přijdeme na to. Dokud se to nestane, budeme chodit ve dne v noci ulicemi a proklínat zloděje. My, poctiví lidé, kteří nikoho neokrádají, ale jenom tak chodějí, sami sobě ZLODĚJI.

PETR HÁJEK, REFLEX

ČESKÁ ABSURDNOST

František Růžička

Podle prohlášení prezidenta republiky již nejsme postkomunistickým státem. Podle premiéra a některých dalších ministrů jsou otázky kolem bývalého členství v KSČ a zapojení do služeb StB nepodstatné.

Šokující zprávu oznámila Mladá fronta Dnes s odvoláním na ředitele Úřadu pro dokumentaci o vyšetřování činnosti Státní bezpečnosti. Mezi podanými stížnostmi a trestními oznámeními na činnost StB jsou podněty samotných agentů, kteří žádají o odškodnění, jako oběti režimu. Něco podobného se může přihodit snad opravdu jen a jen u nás.

Další otřesnou zprávu přinesla MFD. Z rozhovoru s příslušníkem StB Ludvíkem Zifčákem, který je znám jako hlavní aktér událostí na Národní třídě v listopadu 1989 vyplývá, že je členem KSČM a také Lidové unie národní a sociální záchrany, založené bývalým městským tajemníkem Prahy Miroslavem Štěpánem. Je odhodlán vstoupit do politického života a pokud bude jeho trest potvrzen a bude muset nastoupit jeho výkon, bude se cítit jako politický vězeň.

Třetím příkladem se můžeme vrátit k nedávnému humbuku kolem osoby generálního prokurátora Šetiny, který ze své funkce odstoupil. Nyní jej zástupce obžaloval z ohrožení devizového hospodářství i státního tajemství a útoku na veřejného činitele. Na muže, který měl především chránit naši zákonnost je toho celkem dost. Snad bude mít nejen štěstí, ale i přízeň mocných, aby jej z toho "vyledovali". Což se u nás stalo nechvalně známým závěrem ke všem aférám.

